

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด เพื่อการบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว มีพิจารณาอนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ให้ความเห็นชอบในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๒ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว ให้ทราบโดยทั่วกัน รายละเอียดปรากฏตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ที่แนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๒

(นายวีระศักดิ์ สวัสดิ์วงศ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี
(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

Local Development Plan

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว
อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

คำนำ

ตามที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ชักซ้อมแนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ต่อมาเมื่อระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้ กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๔๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ กำหนดแนวทางปฏิบัติแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ตลอดจนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่ากระทรวงมหาดไทยจะกำหนดแนวทางเป็นอย่างอื่น รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม กำหนดให้เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีและประกาศใช้แล้วการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการดำเนินกิจการของ จังหวัดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว ประกอบกับระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๐ ข้อ ๗ กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาคมีระยะเวลาห้าปี ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันซึ่งเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีระยะเวลาสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสิทธิภาพ และตอบสนอง ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๑๓
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคืปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔ - ๕๗
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๕๘ - ๑๐๙
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๑๐- ๑๑๒

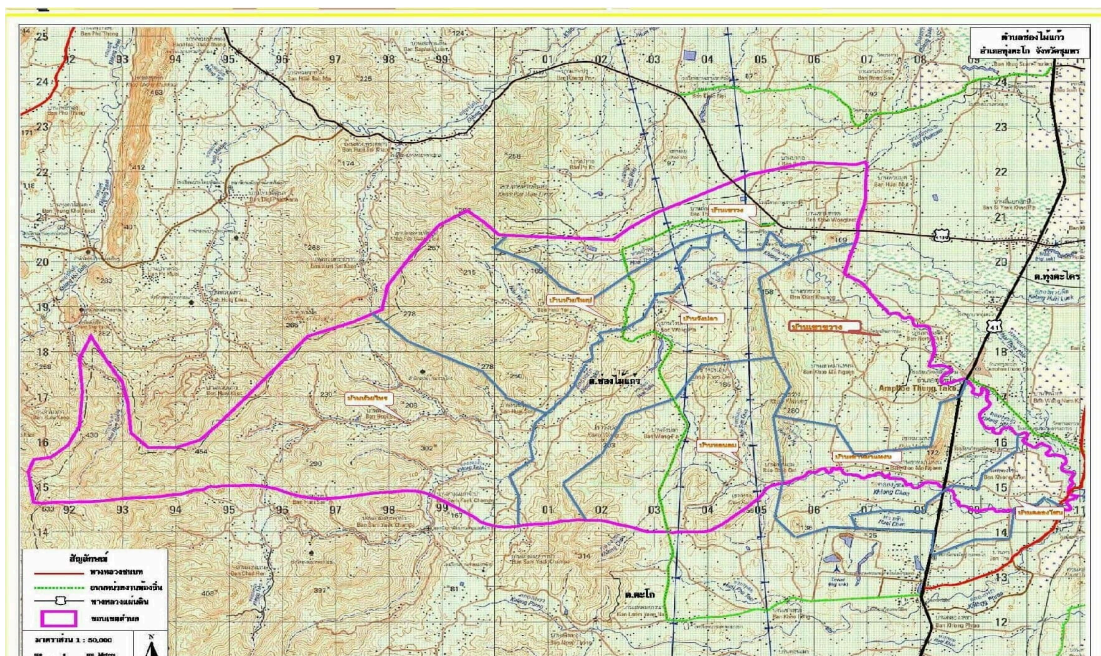
ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และได้ปรับขนาดองค์การบริหารส่วนตำบลจากขนาดเล็กเป็นขนาดกลาง มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ ตั้งอยู่ที่ ๒๒๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ห่างจากที่ว่าการอำเภอยางตลาดไปทาง ทิศตะวันตกประมาณ ๔.๕๐ กิโลเมตร มีอาณาเขตการติดต่อดังนี้ เบอร์โทรศัพท์. ๐๗๗ - ๖๓๒๐๙๕ โทรสาร. ๐๗๗ - ๖๓๒๐๙๖ www.chongmaikeae.go.th

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลช่องไม้แก้ว ทางทิศตะวันตกเป็นพื้นที่ราบสูงเชิงภูเขา และค่อยลาดต่ำมาทางทิศตะวันออกของตำบล หมู่บ้านที่เป็นพื้นที่ราบสูงเชิงภูเขา ประกอบด้วยหมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ ส่วนหมู่ที่ ๔, ๕ และ ๖ มีบางส่วน และพื้นที่ที่เป็นที่ราบมีหมู่ที่ ๑, ๒ และ ๓ ส่วนหมู่ที่ ๔, ๕ และ ๖ บางส่วน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อนเริ่มต้นจากเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ถึงเดือนเมษายนของทุกปี ฤดูร้อน เริ่มต้นจากเดือนมิถุนายนของทุกปี ถึงเดือนมกราคมของทุกปี

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินของตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ สภาพดินส่วนใหญ่มีความเป็นกรด

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ทิศเหนือจด	ตำบลทุ่งตะไคร, ตำบลนาสัก (อำเภอสวี)
ทิศใต้จด	ตำบลตะโก
ทิศตะวันออกจด	คลองตะโก, ตำบลทุ่งตะไคร
ทิศตะวันตกจด	ตำบลตะโก

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร อยู่ในเขตเลือกตั้งที่ ๓ ของจังหวัดชุมพร

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๖,๑๐๒ คน แยกเป็นชาย ๓,๑๒๙ คน หญิง ๒,๙๗๓ คน จำนวนครัวเรือน ๒,๕๖๓ ครัวเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๖๖ คน/ตารางกิโลเมตร

ตารางเปรียบเทียบจำนวนประชากรของตำบลช่องไม้แก้ว ระหว่างเดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๙ - พฤษภาคม ๒๕๖๒

ตารางแสดงข้อมูลครัวเรือน

หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	+/-
๑	๓๔๐	๓๔๖	๓๕๓	๓๕๖	+๑๖
๒	๓๗๒	๓๗๕	๓๘๕	๓๘๗	+๑๕
๓	๑๗๖	๑๘๑	๑๘๗	๑๙๔	+๑๘
๔	๓๗๗	๓๘๘	๔๐๔	๔๑๐	+๓๓
๕	๓๒๒	๓๓๓	๓๓๙	๓๔๑	+๑๙
๖	๒๑๑	๒๑๕	๒๒๐	๒๒๒	+๑๐
๗	๓๔๓	๓๕๐	๓๕๗	๓๕๗	+๑๔
๘	๒๘๙	๒๙๕	๒๙๕	๒๙๗	+๘
รวม	๒,๔๓๐	๒,๔๘๓	๒,๕๔๒	๒,๕๖๓	+๑๓๓

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอทุ่งตะโก

ตารางแสดงจำนวนประชากร

หมู่ที่	จำนวนประชากร														
	ชาย					หญิง					รวม				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	+/-	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	+/-	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	+/-
๑	๔๘๙	๔๙๖	๔๙๔	๔๙๔	+๕	๔๗๘	๔๘๐	๔๗๙	๔๗๘	-	๙๖๗	๙๗๖	๙๗๓	๙๗๒	+๕
๒	๔๘๙	๔๙๐	๔๘๙	๔๙๐	+๑	๕๐๕	๕๐๖	๕๐๗	๕๐๙	+๔	๙๙๔	๙๙๖	๙๙๖	๙๙๙	+๕
๓	๒๖๓	๒๕๑	๒๕๐	๒๕๓	-๑๐	๒๔๓	๒๓๒	๒๒๑	๒๒๕	-๑๘	๕๐๖	๔๘๓	๔๗๑	๔๗๘	-๒๘
๔	๓๙๗	๓๙๙	๓๙๙	๓๙๒	-๕	๓๙๗	๓๙๘	๓๙๙	๓๙๙	+๒	๗๙๔	๗๙๗	๗๙๘	๗๙๑	-๓
๕	๓๙๗	๓๙๑	๓๙๘	๓๙๗	+๑๐	๓๔๖	๓๕๑	๓๖๕	๓๖๒	+๑๖	๗๓๓	๗๔๒	๗๖๓	๗๕๙	+๒๖
๖	๒๕๘	๒๗๕	๒๗๕	๒๗๗	-๑๙	๒๖๒	๒๖๖	๒๗๔	๒๗๔	+๑๒	๕๒๐	๕๔๑	๕๔๙	๕๕๑	+๓๑
๗	๔๑๗	๔๑๒	๔๑๑	๔๑๑	-๖	๓๖๖	๓๗๑	๓๗๙	๓๘๑	+๑๕	๗๘๓	๗๘๓	๗๙๐	๗๙๒	+๙
๘	๓๘๖	๔๐๔	๔๑๒	๔๑๕	+๒๙	๓๓๙	๓๓๙	๓๓๘	๓๔๕	+๖	๗๒๕	๗๔๓	๗๕๐	๗๖๐	+๓๕
รวม	๓,๐๘๖	๓,๑๑๘	๓,๑๒๘	๓,๑๒๙	+๔๓	๒,๙๓๖	๒,๙๔๓	๒,๙๖๒	๒,๙๗๓	+๓๗	๖,๐๒๒	๖,๐๖๑	๖,๐๙๐	๖,๑๐๒	+๘๐

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอทุ่งตะโก

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางแสดงช่วงอายุและจำนวนประชากร ประจำปี ๒๕๖๒

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง
๐ - ๑๙ ปี	๗๗๘	๖๙๒
๒๐ - ๓๐ ปี	๔๕๔	๔๙๕
๓๑ - ๔๐ ปี	๕๐๓	๔๒๘
๔๑ - ๕๐ ปี	๕๓๔	๔๖๙
๕๑ - ๖๐ ปี	๔๕๖	๔๒๔
มากกว่า ๖๐ ปี	๔๐๑	๔๖๔
รวม	๓,๑๒๖	๒,๙๗๓

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอทุ่งตะโก

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๑.๑ โรงเรียนประถมศึกษา(สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา) ๓ แห่ง ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	ที่ตั้ง	จำนวนนักเรียน(คน)	ชื่อผู้อำนวยการ
๑	โรงเรียนวัดมุสตีภุฬาราม	หมู่ที่ ๒	๕๑	นางสาวศิวนาถ ศรีเล็ก
๒	โรงเรียนบ้านเขาวงกรด	หมู่ที่ ๔	๔๙	นางอรณี เหมะ
๓	โรงเรียนบ้านวังปลา	หมู่ที่ ๕	๒๗๐	นางนิภา ศรีเปารยะ
รวมทั้งสิ้น			๓๗๐	

๑.๒ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	จำนวนนักเรียน(คน)	ชื่อหัวหน้าศูนย์
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว	หมู่ที่ ๒	๗๒	-
รวมทั้งสิ้น			๗๒	

๑.๓ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน มี ๑ แห่ง คือ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ตั้งอยู่ ศูนย์หมู่บ้าน
เขาหมาแหงน หมู่ที่ ๒

๔.๒ สาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลช่องไม้แก้ว หมู่ที่ ๔ บ้านเขาวงกรด
๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน จำนวน ๘ แห่ง
๓. อัตราการมี และใช้ส้วมราดน้ำ ๑๐๐%
๔. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๑๖๙ คน
๕. สนามกีฬา/ลานกีฬา ๖ แห่ง ประกอบด้วย
 - ๕.๑ สนามกีฬา หมู่ที่ ๖
 - ๕.๒ ลานกีฬา หมู่ที่ ๒,๓,๔,๗,๘
๖. กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบลช่องไม้แก้ว (ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล
ช่องไม้แก้ว)

๔.๓ อาชญากรรม

๑. ป้อมตำรวจ ๑ แห่ง หมู่ที่ ๕ บ้านวังปลา
๒. ศูนย์อำนวยการ อปพร. ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว
๓. สมาชิก อปพร. จำนวน ๓๙ คน

๔.๔ ยาเสพติด

๑. ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว (ศตส.อบต.)

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

๑. ผู้สูงอายุที่ขึ้นทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปี ๒๕๖๒ จำนวน ๗๙๘ คน
๒. คนพิการที่ขึ้นทะเบียนรับเบี้ยความพิการ ประจำปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๐๕ คน
๓. ผู้ป่วยที่ขึ้นทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ประจำปี ๒๕๖๒ จำนวน ๗ คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

มีถนนเส้นทางหมายเลข ๔๑ (ถนนเอเชีย สาย ๔) ซึ่งเป็นเส้นทางสายหลักในการเดินทางคมนาคม
โดย สามารถใช้เส้นทางของถนนสายนี้เดินทางไปทิศใต้สู่อำเภอหลังสวน สามารถเดินทางไปสู่จังหวัดต่างๆ คือ
จังหวัดสุราษฎร์ธานี และทางทิศเหนือ ไปสู่อำเภอสวี เป็นเส้นทางที่จะใช้เดินทางไปยังกรุงเทพมหานคร

๑. ถนนในเขตพื้นที่ตำบลช่องไม้แก้ว (ที่ขึ้นทะเบียนถนน)

ลำดับ ที่	ชื่อสายทาง	หมู่ที่	ระยะทาง (กิโลเมตร)	ลูกรัง (กิโลเมตร)	คอนกรีต (กิโลเมตร)	ลาดยาง (กิโลเมตร)
๑	สายหนองจิก-วังปลา	๑,๕	๗.๗๓๐	๑.๐๖๕	๑.๐๙๐	๕.๕๗๑
๒	สายถ้ำแรด-เขาขวาง	๑	๒.๘๘๐	๒.๘๘๐	-	-
๓	สายสมานมิตร	๑	๑.๕๐๐	๑.๒๕๗	๐.๒๔๓	-
๔	สายพร้อมพัฒนา	๑	๒.๕๐๐	๒.๔๐๐	๐.๑๐๐	-
๕	สายเขาขวาง	๑	๓.๒๕๐	๑.๐๒๔	๑.๘๘๕	๐.๓๔๑
๖	สายยุทธศาสตร์	๑	๔.๑๕๐	๔.๑๕๐	-	-

๗	สายขวัญทอง	๑	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	-	-
๘	สายหนองตำเสา	๑	๑.๙๐๐	๑.๙๐๐	-	-
๙	สายทางด่าน	๑	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	-	-
๑๐	สายเขาขวาง - สมานมิตร	๑	๑.๔๐๐	๑.๑๑๕	๐.๒๘๕	-
๑๑	สายวัดมูจลินทาราม	๑	๐.๔๔๗	-	-	๐.๔๔๗
๑๒	สายหน้าเขาขมิ้ว	๑	๐.๘๐๐	๐.๘๐๐	-	-
๑๓	สายเขาละอ่อม	๑	๐.๖๐๐	๐.๖๐๐	-	-
๑๔	สายขวัญทอง	๑	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	-	-
๑๕	สายเขาหมาแหงน-รพช.	๒,๖	๕.๓๙๐	-	๕.๓๙๐	-
๑๖	สายเกาะยู่	๒	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	-	-
๑๗	สายสุขประเสริฐ	๒	๓.๕๐๐	-	-	๓.๕๐๐
๑๘	สายรอบเขาหมาแหงน	๒	๐.๗๐๐	-	๐.๗๐๐	-
๑๙	สายร่วมพัฒนา	๒	๑.๑๕๐	๑.๑๕๐	-	-
๒๐	สายคิ่งมิตร	๒	๑.๕๕๐	๑.๕๕๐	-	-
๒๑	สายร่มเย็น	๒	๐.๖๐๐	๐.๖๐๐	-	-
๒๒	สายบุญอยู่ร่วมพัฒนา	๒	๑.๑๐๐	๑.๑๐๐	-	-
๒๓	สายควนแค	๒	๐.๖๐๐	๐.๖๐๐	-	-
๒๔	สายนวลฉวี	๒	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	-	-
๒๕	สายสุขสว่าง	๒	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	-	-
๒๖	สายคลองโชน ๑	๓	๑.๖๐๐	๐.๕๘๐	-	๑.๐๒๐
๒๗	สายคลองโชน ๒	๓	๒.๔๔๐	-	๒.๔๔๐	-
๒๘	สายมุสดี - ท่าเรือจ้าง	๓	๓.๐๘๐	๑.๕๒๐	๑.๕๖๐	-
๒๙	สายทางด่าน - ท่าศาลา	๓	๑.๗๕๐	๑.๐๖๐	๐.๓๙๐	-
๓๐	สายห้วยชัน - ยุทธศาสตร์	๓	๑.๙๐๐	๑.๙๐๐	-	-
๓๑	สายพรหมจรรย์	๓	๑.๔๒๐	๑.๔๒๐	-	-
๓๒	สายอนามัย - จิกทอง	๔	๑.๑๐๐	๐.๕๐๗	๐.๕๙๓	-
๓๓	สายยูงทอง ๑	๔	๑.๖๐๐	๑.๖๐๐	-	-
๓๔	สายทวีทรัพย์	๔	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	-	-
๓๕	สายยูงทอง ๒	๔	๑.๗๐๐	๑.๑๐๐	-	๐.๖๐๐
๓๖	สายโรงเรียนบ้านเขาวงกรด	๔	๐.๔๐๐	๐.๔๐๐	-	-
๓๗	สายนวลจันทร์	๔	๐.๕๙๐	๐.๕๙๐	-	-
๓๘	สายสันติสุข - หมอนทอง	๔	๒.๒๐๐	๑.๙๐๐	๐.๓๐๐	-
๓๙	สายถ้ำเต่า - ช่อกระ	๔	๒.๖๕๐	๒.๐๕๕	๐.๓๕๕	๐.๒๔๐
๔๐	สายถ้ำเต่า - แพรกขวา	๔	๑.๙๐๐	๑.๙๐๐	-	-
๔๑	สายปฐมวงศ์	๔	๑.๒๐๐	๑.๒๐๐	-	-
๔๒	สายวงศ์สวรรค์ ๑	๔	๐.๕๗๐	๐.๕๗๐	-	-

๔๓	สายวงศ์สุวรรณค์ ๒	๔	๑.๑๘๐	๑.๑๘๐	-	-
๔๔	สายม่วงขาว	๔	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	-	-
๔๕	สายแพรกขาว	๔	๑.๙๐๐	๑.๙๐๐	-	-
๔๖	สายวงสุวรรณค์ - ห้วยใหญ่	๔	๒.๒๐๐	๒.๒๐๐	-	-
๔๗	สายวังปลา - สามแยกจำปา	๕	๕.๓๒๐	๓.๖๕๘	๑.๐๖๖	๐.๕๙๖
๔๘	สายสุดพรหม	๕	๐.๘๐๐	๐.๘๐๐	-	-
๔๙	สายวังทอง - แจ่มแจ้ง	๕	๒.๑๓๐	๑.๗๙๗	-	๐.๓๓๓
๕๐	สายรื่องบ่อน-ทอนอม	๕,๖	๕.๑๕๐	๔.๗๙๕	๐.๖๒๓	-
๕๑	สายศรีสุวรรณ	๕	๑.๑๐๐	๑.๑๐๐	-	-
๕๒	สายสามหม้าย	๕	๐.๖๐๐	๐.๖๐๐	-	-
๕๓	สายหน้าโรงเรียน	๕	๑.๑๐๐	๑.๑๐๐	-	-
๕๔	สายทวิทรัพย์	๕	๐.๖๐๐	๐.๖๐๐	-	-
๕๕	สายทวิศิลป์	๕	๐.๖๐๐	๐.๖๐๐	-	-
๕๖	สายเพชรคง	๕	๒.๘๐๐	๒.๘๐๐	-	-
๕๗	สายอาคารอัดน้ำ	๕	๐.๑๒๐	๐.๑๒๐	-	-
๕๘	สายช่องเขา	๖	๑.๐๐	๑.๐๐	-	-
๕๙	สายช่องไม้งาม	๖	๒.๓๐๐	๒.๓๐๐	-	-
๖๐	สายห้วยต้นเรียน	๖	๑.๙๐๐	๑.๓๙๐	๐.๕๑๐	-
๖๑	สายเนินสูง	๖	๑.๘๐๐	๑.๘๐๐	-	-
๖๒	สายห้วยหินลาด	๖	๑.๕๕๐	๑.๑๑๐	๐.๔๓๙	-
๖๓	สายทอนอม ๑	๖	๐.๙๐๐	๐.๙๐๐	-	-
๖๔	สายสุขสวัสดิ์	๖	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	-	-
๖๕	สายสมบูรณ์	๖	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	-	-
๖๖	สายช่องเขา ๒	๖	๐.๖๐๐	๐.๖๐๐	-	-
๖๗	สายประสานมิตร	๖	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	-	-
๖๘	สายวังปลา - ห้วยไทร	๗	๖.๘๘๐	๖.๓๐๗	๐.๕๗๓	-
๖๙	สายบุรีรัมย์ - สามแยก	๗	๑.๙๕๐	๑.๖๘๕	๐.๒๖๕	-
๗๐	สายบุรีรัมย์ - วังปลา	๗	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	-	-
๗๑	สายกลุ่มบุรีรัมย์	๗	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	-	-
๗๒	สายแพรกขาว	๗	๒.๒๖๐	๒.๒๖๐	-	-
๗๓	สายแพรกขาว ๑	๗	๒.๐๕๐	๒.๐๕๐	-	-
๗๔	สายวัดป่าห้วยไทร ๑	๗	๐.๗๐๐	๐.๗๐๐	-	-
๗๕	สายวัดถ้ำเทวา	๗	๐.๕๓๗	-	๐.๕๓๗	-
๗๖	สายบ้านตาเฝื่อน	๗	๑.๗๙๐	๑.๗๙๐	-	-
๗๗	สายภูเงิน	๗	๑.๘๒๐	๑.๘๒๐	-	-
๗๘	สายภูเงิน ๑	๗	๐.๖๖๐	๐.๖๖๐	-	-

๗๙	สายภูเงิน ๒	๗	๐.๕๕๐	๐.๕๕๐	-	-
๘๐	สายเกาะสมุย	๗	๑.๔๒๐	๑.๒๒๐	๐.๒๐๐	-
๘๑	สายสุขประเสริฐ	๗	๐.๒๖๐	๐.๒๖๐	-	-
๘๒	สายเนินสูง	๗	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	-	-
๘๓	สายอีสานใต้	๗	๑.๙๐๐	๑.๙๐๐	-	-
๘๔	สายตาสุก	๗	๐.๓๐๐	๐.๓๐๐	-	-
๘๕	สายห้วยใหญ่ - ถ้ำเต่า	๘	๕.๙๐๐	๔.๖๐๐	๐.๑๑๐	๑.๑๙๐
๘๖	สายห้วยใหญ่ - ห้วยไทร	๘	๓.๕๐๐	๑.๐๗๐	๐.๖๖๐	๑.๘๗๐
๘๗	สายห้วยใหญ่ ๑	๘	๒.๕๖๐	๒.๕๖๐	-	-
๘๘	สายห้วยใหญ่ ๒	๘	๑.๓๐๐	๑.๓๐๐	-	-
๘๙	สายห้วยใหญ่ ๓	๘	๑.๒๕๐	๑.๒๕๐	-	-
๙๐	สายห้วยใหญ่ ๓ - แพรกขวา	๘	๐.๓๕๐	๐.๓๕๐	-	-
๙๑	สายห้วยใหญ่ ๔	๘	๒.๓๐๐	๒.๓๐๐	-	-
๙๒	สายห้วยใหญ่ ๔-แพรกซ้าย	๘	๐.๖๐๐	๐.๖๐๐	-	-
๙๓	สายห้วยใหญ่ ๕	๘	๑.๐๕๐	๑.๐๕๐	-	-
๙๔	สายธรรมนุก	๘	๐.๕๕๐	๐.๕๕๐	-	-
๙๕	สายห้วยปากปิด	๘	๐.๘๕๐	๐.๘๕๐	-	-
๙๖	สายห้วยใหญ่แพรกขวา	๘	๐.๔๐๐	๐.๔๐๐	-	-
๙๗	สายสุทธินสาร	๘	๐.๓๕๐	๐.๓๕๐	-	-
๙๘	สายประชารุ่งเรือง	๘	๐.๓๐๐	๐.๓๐๐	-	-
๙๙	สายเกียรติคุณ	๘	๐.๘๐๐	๐.๘๐๐	-	-
รวม			๒๑๒.๒๒๓	๑๖๓.๗๓๗	๑๖.๓๙๖	๓๒.๐๙๐

๕.๒ การไฟฟ้า

๕.๒.๑ ไฟฟ้า ประชาชนในพื้นที่โดยส่วนรวมมีไฟฟ้าใช้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน แต่ยังมีบางครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ เนื่องจากการก่อสร้างบ้านเรือนนอกเขตการให้บริการเดิม

๓.๒ ไฟฟ้าสาธารณะ

หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม
ไฟฟ้าสาธารณะ(จุด)	๑	๖	๕	๔	๑	๓	-	๑	๒๑

๕.๓ การประปา

หมู่ที่/ประเภท	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม
ประปาชลประทาน	๑	-	-	๑	๑	-	-	-	๓
ประปาภูมิภาค	๑	๑	๑	๑	-	-	-	-	๔
ประปาหมู่บ้าน	-	๑	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๘

๕.๔ โทรศัพท์

หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม
โทรศัพท์สาธารณะ(ตู้)	๑	๒	-	๔	๑	๑	๑	-	๑๐
เสาโทรศัพท์(แห่ง)	๑	-	๑	-	-	๑	-	๑	๔

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ไม่มีไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์ ในเขตพื้นที่

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในตำบลช่องไม้แก้วส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรปลูกต้นไม้ยืนต้น เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด ยางพารา กาแฟ และส้มโอ และพืชผักต่างๆ ส่วนการเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่เลี้ยงตามธรรมชาติ เช่น เป็ด ไก่ เพื่อบริโภคในครัวเรือน

๖.๒ การประมง

ไม่มีการทำประมงในเขตพื้นที่

๖.๓ การปศุสัตว์

ไม่มีการทำปศุสัตว์ขนาดใหญ่ในเขตพื้นที่ มีแต่เลี้ยงแบบเลี้ยงภายในครัวเรือน

๖.๔ การบริการ

หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม
ร้านค้าย่อย(ร้านขายของชำ)	๕	๖	๒	๔	๕	๔	๕	๔	๓๕
โรงสี (กาแฟ)	-	-	-	๑	-	๑	๗	๑	๑๐
แผงรับซื้อทุเรียน	-	๑	๒	-	-	-	-	-	๓
ลานปาล์ม	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑
อู่ซ่อมรถยนต์	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑
อู่ซ่อมรถจักรยานยนต์	๑	-	-	๒	-	-	-	๑	๔
ร้านเสริมสวย	-	๑	-	๑	๑	๒	-	-	๕
หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม
ร้านขายอาหาร	-	๔	๔	๑	๑	-	-	-	๑๐
ร้านรับซื้อยางพารา	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
ร้านเกษตรภัณฑ์	-	-	-	๑	๑	-	-	-	๒
ปั้มน้ำมัน	-	-	-	๑	-	-	-	-	๑

ปื้มหลอด	๒	๒	-	๑	๒	๒	-	-	๙
บ้านเช่า/ห้องเช่า	-	-	-	๒	๒	-	-	-	๔
รวม	๙	๑๔	๙	๑๔	๑๓	๙	๑๒	๖	๘๖

๖.๕ การท่องเที่ยว

๑. ถ้ำไทร	หมู่ที่ ๒ บ้านเขาหมาแหงน
๒. สวนลุงนิล	หมู่ที่ ๖ บ้านทอนอม
๓. วิถีจินตนา ๑ ไร่พอเพียง	หมู่ที่ ๖ บ้านทอนอม
๔. ถ้ำเทวา	หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยไทร

๖.๖ อุตสาหกรรม

ไม่มีการทำอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

หมู่ที่ ชื่อกลุ่ม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม
๑. กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๑	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๑	๙
๒. กองทุนหมู่บ้าน	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๘
๓. กลุ่มผู้ใช้น้ำ	๑	-	-	๑	-	-	-	-	๒
๔. กลุ่มสตรี	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๘
๕. กลุ่มเพาะเห็ด	๑	-	๑	-	-	๑	-	-	๓
๖. กลุ่มเกษตรกร	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑
๗. กลุ่มหมู่บ้าน อ.พ.ป.	-	๑	-	-	-	-	-	-	๑
๘. กลุ่มไม้ผล	-	๑	๑	๑	-	๑	๑	๑	๖
๙. กองทุน กข.คจ.	-	๑	-	-	-	๑	-	๑	๓
๑๐. กลุ่มอยู่ดีมีสุข	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑
๑๑. กลุ่มกาแฟ	-	-	-	๑	-	-	๑	-	๒
๑๒. กลุ่มออมทรัพย์แม่บ้าน	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
๑๓. กลุ่มผลิตปุ๋ยหมักชีวภาพ	-	-	-	-	๑	๑	-	-	๒
๑๔. กลุ่มร้านค้าชุมชน	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
๑๕. กลุ่มปุ๋ยยางพารา	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑
๑๖. กลุ่มกองทุนข้าวสาร	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑
๑๗. กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑
๑๘. กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑
๑๙. กองทุน SML	๑	-	๑	-	-	๑	๑	-	๔
๒๐. กลุ่มแม่บ้าน	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๘
๒๑. กลุ่มไม้กวาดดอกอ้อ	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑
๒๒. สหกรณ์เครดิตยูเนียน ๑๒ ราชสี จำกัด	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑
๒๓. กองทุนสวัสดิการชุมชน	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑
๒๔. สภาองค์กรชุมชนตำบลช่องไม้แก้ว	ระดับตำบล								๑
รวม	๙	๗	๘	๗	๘	๑๕	๗	๖	๖๘

๖.๘ แรงงาน

มีกลุ่มแรงงานร้อยละ ๓๐ จากประชากรทั้งหมด ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างต่างๆ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ในตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งมีศาสนาสถานต่างๆ ดังนี้

๑. วัด ๔ แห่ง ประกอบด้วย

๑. วัดมุจลินทาราม หมู่ที่ ๑ บ้านเขาขวาง
๒. วัดผุดสีสุกธาราม หมู่ที่ ๒ บ้านเขาหมาแหงน
๓. วัดแก้วเทพศิริวงกรด หมู่ที่ ๔ บ้านเขาวงกรด
๔. วัดป่าห้วยไทร หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยไทร

๒. สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง คือ สำนักสงฆ์ถ้ำเทวา หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยไทร

๓. ที่พักสงฆ์ ๑ แห่ง คือ ที่พักสงฆ์ห้วยใหญ่ปัญญาวัฒน์

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม
- ประเพณีแข่งขันเรือยาว ๘ ลำพาย ประมาณเดือน พฤศจิกายน
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภาษาถิ่น

หมู่ที่ ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม
๑. ไม้กวาดดอกอ้อ	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑
๒. นวดแผนไทย	-	๑	-	-	-	๑	-	-	๒
๓. เครื่องดนตรีไทย	-	-	-	-	๑	-	๑	๑	๓
๔. จักรสานจากไม้ไผ่	-	-	-	-	๑	-	๑	๑	๓
๕. เครื่องมือด้านการเกษตร	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
๖. ต้มยาแผนโบราณ	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑
๗. ช่างไม้	-	-	-	-	-	-	๑	-	๑
๘. หัตถกรรม การประดิษฐ์	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑
รวม	๑	๑	-	-	๓	๒	๓	๓	๑๓

ภาษาถิ่นที่ประชากรในตำบลช่องไม้แก้วสื่อสารจะเป็นภาษาใต้

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองของตำบลช่องไม้แก้ว จะเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลไม้ตามฤดูกาล เช่นทุเรียนทอด ทุเรียนกวน ทุเรียนเชื่อม มังคุดกวน น้ำส้มจี๊ด และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากส้มจี๊ด เป็นต้น

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำดับที่	ประเภทแหล่งน้ำ	ชื่อแหล่งน้ำ	หมู่ที่
๑	คลอง	คลองตะโก	๑-๕, ๗-๘
๒		คลองโชน	๒,๓,๖
๓	ห้วย/ลำห้วย	ลำห้วยเขาขวาง	๑
๔		ลำห้วยเขาขวาง ๒	๑
๕		ลำห้วยสะบ้า	๑
๖		ลำห้วยหนองงอ	๑
๗		ลำห้วยโจร	๑,๔
๘		ลำห้วยกรวด	๑
๙		ลำห้วยทอนขนุน	๑
๑๐		ห้วยบ่อไผ่	๑
๑๑		ห้วยหนองตำเสา	๒
๑๒		ห้วยฟุ้งปรัง	๒
๑๓		ห้วยตาฮุก	๒,๓
๑๔		ห้วยแรกตาย	๒,๓
๑๖		ห้วยชัน	๒,๓
๑๗		ห้วยสวนหมาก	๓
๑๘		ห้วยดอนไผ่	๓
๑๙		ห้วยร่องตาเียว	๓
๒๐		ห้วยถ้ำเต่า	๔
๒๑		ห้วยช่องระ	๔
๒๒		ห้วยพริก้า	๔
๒๓		ห้วยเขวงกรด	๔
๒๔		ห้วยสะบ้า-ซ้าย	๕
๒๕		ห้วยสะบ้า-ขวา	๕
๒๖		ห้วยน้ำเย็น	๕
๒๗		ห้วยโป๊ะ-ซ้าย	๕
๒๘		ห้วยโป๊ะ-ขวา	๕
๒๙		ห้วยน้ำทรัพย์	๕
๓๐		ห้วยหม้อแตก	๕
๓๑		ห้วยหินดาษ	๖

ลำดับที่	ประเภทแหล่งน้ำ	ชื่อแหล่งน้ำ	หมู่ที่
๓๒		ห้วยส้มควาย	๖
๓๓		ห้วยร้องบ่อน	๖
๓๔		ห้วยต้นสะตอ	๖
๓๕		ห้วยต้นทุเรียน	๖
๓๖		ลำห้วยไทร	๗
๓๗		ลำห้วยไทรแพรกขวา	๗
๓๘		ลำห้วยภูเงิน	๗
๓๙		ลำห้วยเผาหมู	๗
๔๐		ลำห้วยตาเตื้อ	๗
๔๑		ลำห้วยเสือ	๗
๔๒		ลำห้วยตารูน	๗
๔๓		ลำห้วยแพรกขวา	๗
๔๔		ห้วยตาเผื่อน	๗
๔๕		ห้วยตาโมก	๗
๔๖		ห้วยซอยภูเงิน ๒	๗
๔๗		ห้วยตาแสง	๗
๔๘		ลำห้วยเกาะสมุย	๗
๔๙		ลำห้วยตาตุย	๗
๕๐		ลำห้วยปากปิด	๘
๕๑		ลำห้วยแพรกข้างใต้	๘
๕๒		ลำห้วยแพรกเทา	๘
๕๓		ลำห้วยแพรกเทา	๘
๕๔		ลำห้วยแพรกหิน	๘
๕๕		ลำห้วยใหญ่	๘
๕๖		ลำห้วยแพรกหินดาษ	๘
๕๗		ห้วยตาพัง	๘
๕๘		ลำห้วยแห้ง	๘

๘.๒ ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ของตำบลช่องไม้แก้ว มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕,๖๐๖ ไร่ และมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย

๑. ป่าทุ่งระยะและป่านาสัก
๒. ป่าเขาตังอาและป่าคลองโชน
๓. หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ชุมพร ๑๕ (ทุ่งตะโก) หมู่ที่ ๕ บ้านวังปลา

๘.๓ ภูเขา

๑. เขาหมาแหงน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านเขาหมาแหงน
๒. ถ้ำเหว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยไทร

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

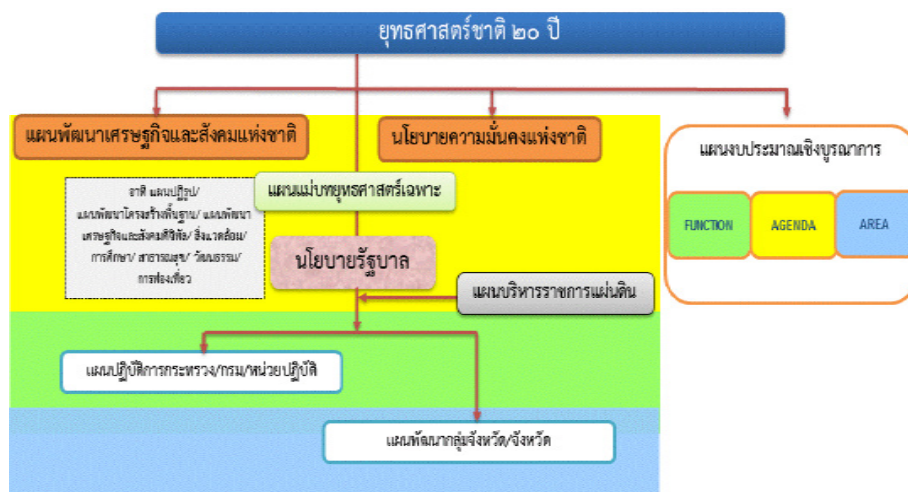
การจัดทำแผนพัฒนาของอปท.จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้ อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ –๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระทั่งกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจาก

ต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภค

ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียว โดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้ โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ

และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนลดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบอบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกไกลไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เจอนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคต การพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิด ทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลก และรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบ ด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลง เหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัย คุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติ ได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญ และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้อง กำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและ กรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศ ไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะ นำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันใน สังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปใน ทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็น ภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรค การเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็น การสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดิน ของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบต่อที่ จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลก มาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการ ขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการ พัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศ ไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความ เหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและ

บริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้แน่นอนจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างภาระต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดีการค้ำประกันการขยายตัวของการค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตทางการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนา รถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่ม

ประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้รับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่
ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายทุนศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับ สภาพการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับ

ฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมา การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้ม

เพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทยได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชัน Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของ

รายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ภาครัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบวย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว

ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ

๖.๘ อยู่ในระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ

GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มค่าในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) **ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ** แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) **มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น** ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจรวจรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปัญหาดังกล่าวจากการเกษตร และการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่อน้ำ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนน

เฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามี

บทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาละเลยได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทย ได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ

ตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นซ้ำ ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่องานสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลผลิตและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อ

สังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แผนนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากุ้งและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ

ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมวิทยาศาสตร์การธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๕ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการ

พัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการ โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้得人ดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัย สำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขในประเทศไทยรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาค

ธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูป ระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทย และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม

และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติ โดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคใต้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค
 ๒. พัฒนาสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร
 ๓. พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)
 ๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง
 ๕. พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค
 ๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ – สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร
๓. พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร

๓. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค
๒. ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล
๓. ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน
๔. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ
๕. สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง
๒. พัฒนาสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต
๓. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่ – สะเดา
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก

๕. อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์
๒. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน
๔. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

๖. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway)
๒. พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route)
๓. พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio – Based & Processed Agricultural Products)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ และเชิงอนุรักษ์
๒. ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ประมง ปศุสัตว์)
๓. เครือข่ายคมนาคมโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)
๒. การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
๓. พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
๕. การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

เป้าประสงค์รวมเชิงยุทธศาสตร์

๑. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลางการผลิต แปรรูปยางพารา ปาล์มน้ำมัน ของประเทศ
๒. เป็นกลุ่มจังหวัดชั้นนำด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาด้านต่างๆ ของกลุ่ม
๕. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อมสภาพสังคมที่ดี

แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร

วิสัยทัศน์ "ชุมพรเมืองน่าอยู่ บนพื้นฐานการพัฒนาเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวคุณภาพ เชื่อมโยงสองฝั่งทะเล"

พันธกิจ

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันบนพื้นฐานการผลิตเชิงคุณภาพและเกษตรปลอดภัย
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว
๓. เสริมสร้างศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชนและสังคมที่มีคุณภาพ
๔. บริหารทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขโดยกระบวนการมีส่วนร่วม
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการจังหวัด ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

เป้าประสงค์รวม

๑. สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ได้รับการรับรองมาตรฐานและมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น
๒. การบริหารจัดการท่องเที่ยวมีคุณภาพและมีศักยภาพในการแข่งขัน
๓. ประชาชนมีคุณภาพ ครอบคลุม ชุมชน สังคมมีความเข้มแข็งและดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สาธารณภัยเป็นไปอย่างมีความพร้อมและทันเหตุการณ์
๕. ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารราชการจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

๑. การพัฒนาการเกษตรกรรมการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับภูมิภาค
 - ๑.๑ พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตร
 - ๑.๒ พัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้อย่างยั่งยืน
 - ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรและการท่องเที่ยว
๒. การพัฒนาคน ครอบคลุม ชุมชนและสังคมให้มีความมั่นคง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๒.๑ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๒.๒ พัฒนาศักยภาพและคุณภาพคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้
 - ๒.๓ พัฒนาศักยภาพและคุณภาพและคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืน
 - ๓.๑ พัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณภัย
 - ๓.๒ ป้องกัน สงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๓.๓ พัฒนาเครือข่ายอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๓.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก
๔. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการเชิงบูรณาการและการจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาแบบประชารัฐ
 - ๔.๑ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรรองรับการพัฒนาจังหวัดเชิงคุณภาพ
 - ๔.๒ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยเครือข่ายความร่วมมือแบบประชารัฐ
 - ๔.๓ พัฒนาระบบการอำนวยความสะดวกของจังหวัด
 - ๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและภัยคุกคามข้ามชาติ
 - ๔.๕ พัฒนาระบบควบคุมแรงงานต่างด้าวและหลบหนีเข้าเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. รายได้จากการเกษตรและท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ครอบคลุม ชุมชนเข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกัน
๓. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและมีความสมดุลทางระบบนิเวศ

๔. บุคลากรภาครัฐได้รับการพัฒนาศักยภาพเชื่อมโยงการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมอย่างเสมอและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ แนวทางการคมนาคมและขนส่ง ลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น ถนนที่ อบท.ควรดำเนินการ โดยระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ เพื่อจะได้ทราบว่า ถนนอยู่ที่ใด มีสภาพอย่างไร และต้องปรับปรุงเมื่อใด
- ๑.๒ แนวทางการสาธารณูปโภคสาธารณูปการ บริหารจัดการแบบบูรณาการ เพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง โดยระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ เพื่อวางแผนบำรุงรักษาและซ่อมแซมแหล่งน้ำการเกษตร อีกทั้งป้องกันการดำเนินการในพื้นที่ซ้ำซ้อน

๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- ๒.๑ แนวทางการส่งเสริมอาชีพ เน้นกลุ่มแรงงานนอกระบบและกลุ่มที่ไม่มีทำ
- ๒.๒ แนวทางสวัสดิการสังคม
 - การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพ สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม
 - การส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการ สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม
 - การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน อาหารเสริม(นม) และอาหารกลางวัน
 - การส่งเสริมด้านที่พักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ให้มีที่อยู่อาศัย
 - งานสิทธิมนุษยชน การรักษาสิทธิที่ประชาชนควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน
- ๒.๓ แนวทางการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ โดยการส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและการศึกษาตามอัธยาศัย
- ๒.๔ แนวทางการสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน

๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ๓.๑ แนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตย พัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง จัดทำระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาค
- ๓.๒ แนวทางการรักษาความยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรมประណอมข้อพิพาท และช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย
- ๓.๓ แนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อลดความสูญเสียจากสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น
 - ส่งเสริมความรู้ในการจัดการสาธารณภัย
 - ซักซ้อมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - จัดหาสถานที่และอุปกรณ์ในการช่วยเหลือเมื่อเกิดสาธารณภัย
- ๓.๔ แนวทางการรักษาความสงบเรียบร้อย สำรวจุดที่เกิดเหตุร้าย ภัยจากกลุ่มมิจฉาชีพและหามาตรการป้องกัน
- ๓.๕ แนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด มาตรการในการป้องกันปัญหา โดยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
 - ๔.๑ แนวทางการส่งเสริมการลงทุน สร้างแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในชุมชน เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๔.๒ แนวทางการส่งเสริมการเกษตร ให้ความรู้ทางวิชาการ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร จำหน่ายผลผลิต หาดพันธุ์พืช และการบำรุงรักษาดิน
 - ๔.๓ แนวทางการพาณิชยกรรม หาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการค้าขาย และมาตรการสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้แก่กลุ่มผู้ค้าขาย
 - ๔.๔ แนวทางด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่ก่อผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของชุมชน
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
 - ๕.๑ แนวทางอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่าและน้ำแบบบูรณาการ
๖. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๖.๑ แนวทางการส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้ให้แก่คนในท้องถิ่น
 - ๖.๒ แนวทางอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
 - ๖.๓ แนวทางการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในพื้นที่
๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ
 - ๗.๑ แนวทางการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง
 - เสริมสร้างจิตสำนึกและค่านิยม
 - สร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน
 - รวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 - ๗.๒ แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วม
๘. ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 - ๘.๑ แนวทางพัฒนากลุ่ม อปท.ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน
 - ๘.๒ แนวทางส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม
 - ๘.๓ แนวทางส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุน
 - ๘.๔ แนวทางส่งเสริมด้านท่องเที่ยว
 - ๘.๕ แนวทางส่งเสริมด้านการศึกษา
 - ๘.๖ แนวทางส่งเสริมด้านสาธารณสุข
 - ๘.๗ แนวทางส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม
 - ๘.๘ แนวทางส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“โครงสร้างพื้นฐานดี สืบสานประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการศึกษาและกีฬา พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๒. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๓. การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๔. การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
๕. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการบริการประชาชน
๖. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
๒. คนมีคุณภาพและมีความเข้มแข็งควบคู่สังคมน่าอยู่
๓. แหล่งน้ำมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน โครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางมีความสะดวกได้มาตรฐาน
๔. ประชาชนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศาสนา งานประเพณีและภูมิปัญญาอยู่คู่ท้องถิ่นสืบต่อไป
๕. ชุมชนปลอดภัยปลอดภัย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๗. การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล
๘. ประชาชนมีรายได้เพิ่ม การเกษตร/ผลิตผลมีคุณภาพภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนด้านสังคมคุณภาพชีวิต
๒. ร้อยละของประชาชนด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๓. ร้อยละของประชาชนทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๔. จำนวนกิจกรรม/โครงการด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
๕. ร้อยละของประชาชน/บุคลากร ด้านการเมือง การบริหาร และการบริการประชาชน
๖. จำนวนกิจกรรม/โครงการด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนปลอดภัยปลอดภัย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน โครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางมีความสะดวกได้มาตรฐาน
๓. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประชาชนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศาสนา งานประเพณีและภูมิปัญญาอยู่คู่ท้องถิ่นสืบต่อไป

๔. ด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๕. ด้านการเมือง การบริหาร และการบริการประชาชน การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วม ตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล
๖. ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร ประชาชนมีรายได้เพิ่ม การเกษตร/ผลิตผลมีคุณภาพภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเล่นกีฬาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. พัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความเข้มแข็งควบคู่พัฒนาสังคมให้น่าอยู่
๓. พัฒนาแหล่งน้ำ โครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางคมนาคม/ขนส่ง
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ศาสนา งานประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. แก้ไขปัญหายาเสพติด รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๖. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล
๘. ส่งเสริมอาชีพ การเกษตร และเศรษฐกิจแบบพอเพียง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. การบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๓. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. การส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อม และแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น
๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๖. การส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เสริม เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของอบต.มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

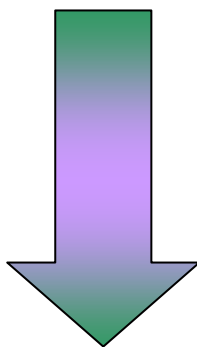
๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีปี เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรม จากแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่สร้างกระบวนการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้วจึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ออกไป รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญ ประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต ขององค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
๑. มีโครงสร้างการบริหารงานบุคคลและมีเจ้าหน้าที่ ที่มีความรู้ความสามารถรับผิดชอบงานด้านสังคมและสวัสดิการโดยตรง ๒. มีรถบรรทุกน้ำและเรือท้องแบน สำหรับใช้ในการป้องกันช่วยเหลือ และบรรเทาสาธารณภัย ๓. มีศูนย์อำนวยการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน/ศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด(ศตส.)/ประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ๔. มีกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบลประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ๕. มีป้อมตำรวจตั้งอยู่ในพื้นที่ (หมู่ที่ ๕) ในการช่วยสอดส่องดูแลและรักษาความปลอดภัย ๖. มีศูนย์พัฒนาครอบครัวระดับตำบล ๗. มีสนามกีฬา/ลานกีฬาประจำหมู่บ้าน ๘. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๙. มีอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน(อสม.)ที่มีความพร้อมและเพียงพอต่อการให้บริการด้านสาธารณสุข ๑๐. มีโครงการ/กิจกรรมด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ๑๑. มีการมอบหมายงาน/มอบอำนาจในการดำเนินงานด้านสาธารณสุข ๑๒. นโยบายผู้บริหารเอื้อต่อการพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๑. จำนวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.)มีไม่เพียงพอและไม่สามารถปฏิบัติงานได้จริง ทุกคน ๒. แผนพัฒนาสาธารณสุขขาดการทบทวนปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
๑. หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนและช่วยเหลือด้านสังคมงานสาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๒. นโยบายรัฐบาลในการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและคนพิการ ๓. หน่วยงานภาครัฐ /เอกชน ให้ความสำคัญในการจัดหลักสูตรอบรมเพิ่มทักษะและศักยภาพสำหรับการปฏิบัติงานสำหรับบุคลากรท้องถิ่น	๑. มีประชาชนแฝง/แรงงานต่างด้าวในพื้นที่ ทำให้ยากต่อการควบคุมดูแล ๑. มีโรคติดต่อระบาดในพื้นที่(ตามช่วงฤดูกาล)

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
๑. มีถนนหลวงสาย ๔๑ (เอเชีย ๔)ผ่านพื้นที่ ๒. เส้นทางเชื่อมถึงกันทุกหมู่บ้าน ๓. มีแหล่งน้ำดิบที่สามารถบริหารจัดการได้ ๔. มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน ๕. บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ๖. มีการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงาน ๗. นโยบายผู้บริหารท้องถิ่นเอื้อต่อการพัฒนาและดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. งบประมาณในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ๒. จำนวนบุคลากรไม่เป็นไปตามแผนอัตรากำลัง ๓. ขาดการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน, ข้อมูล ไม่ครบถ้วนและไม่ตรงกับฐานข้อมูลกับหมู่บ้าน

โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
๑. หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้การสนับสนุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๒. มีหน่วยงานจัดหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ๓. กฎหมาย กฎ ระเบียบให้อิสระแก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการ ๔. ประชาชนให้ความร่วมมือ/อุทิศที่ดินสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. เกิดอุทกภัยในพื้นที่เป็นประจำทำให้ถนนได้รับความเสียหาย ๒. สภาพพื้นที่ตอนบนของตำบลเป็นพื้นที่ราบเชิงภูเขา ทำให้ประสบปัญหาในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑. ๓. พื้นที่บางหมู่บ้านประสบปัญหาการจ่ายกระแสไฟฟ้าทำให้เกิดปัญหาไฟฟ้าไม่พอใช้/ไฟฟ้า ตกเป็นประจำ

ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
๑. มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา ๓ แห่งในเขตพื้นที่ ๒. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง ๓. มีวัด ๔ แห่งและสำนักสงฆ์ ๑ แห่ง ๔. มีการจัดงานประเพณีในเขตพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อาทิ งานประเพณีแข่งขันเรือยาว/ลอยกระทง ฯลฯ ๕. มีโครงสร้างการบริหารงานบุคคลและมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถรับผิดชอบงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมโดยตรง ๖. อบต.จัดให้มีโครงการ/กิจกรรมด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ๗. นโยบายผู้บริหารเอื้อต่อการพัฒนา	๑. สื่อการเรียนการสอน/วัสดุ/เครื่องเล่นสำหรับการพัฒนาเด็กเล็กไม่เพียงพอ ๒. ขาดแผนพัฒนาการศึกษา
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
๑. หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และงานประเพณีท้องถิ่น ๒. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก/ผู้ดูแลเด็กและบุคลากรทางการศึกษา ๓. ประชาชนให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรมที่ อบต.จัดขึ้น	๑. มีข้อจำกัดด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการอุดหนุน/สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาด้านการศึกษา และการทำนุบำรุงศาสนา ๒. มีประชาชนแฝง ทำให้เด็ก/เยาวชนมีจำนวนไม่แน่นอนและไม่ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง

ด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. มีพื้นที่ป่าเหมาะแก่การฟื้นฟูและอนุรักษ์ให้คงความสมบูรณ์ ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ/แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่เหมาะแก่การพัฒนา ๓. มีหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ชุมพร ๑๕ (ทุ่งตะโก)	๑. ขาดบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้าน
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. นโยบายภาครัฐในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว ๒. มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมในพื้นที่	๑. มีการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าเพิ่มมากขึ้น

ด้านการเมือง การบริหารและการบริการประชาชน

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
๑. มีโครงสร้างการบริหารงาน/การมอบอำนาจ/มอบหมายงานอย่างเหมาะสมและชัดเจน ๒. มีเว็บไซต์ สำหรับการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผลการดำเนินงาน ๓. ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสามัคคี ๔. มีหน่วยออกบริการประชาชนนอกสถานที่และมีการให้บริการประชาชนในช่วงพักเที่ยง ๕. สถานที่ตั้งของที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเหมาะสม การเดินทางมาที่ทำการมีความสะดวก ๖. มีบอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ๗. มีการจัดที่นั่งสำหรับผู้รับบริการ ๘. มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ๙. นโยบายผู้บริหารเอื้อต่อการพัฒนา	๑. ระบบการบริหารงานบุคคลยังไม่มีประสิทธิภาพ/มีตำแหน่งว่างจากแผนอัตรากำลัง ๒. วัสดุอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงาน/การให้บริการประชาชนไม่เพียงพอ ขาดความทันสมัย
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
๑. กฎหมาย ให้อิสระ/กระจายอำนาจให้แก่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ๓. หน่วยงานภาครัฐ /เอกชน ให้ความสำคัญในการจัดหลักสูตรอบรมเพิ่มทักษะและศักยภาพสำหรับการปฏิบัติงานสำหรับบุคลากรท้องถิ่น	๑. กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมีข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน

ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
๑. สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูกโดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจ ๒. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ๓. มีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ๔. ถนนเชื่อมต่อได้ทุกหมู่บ้าน ทำให้การขนถ่ายพืชผลทางการเกษตรออกสู่ตลาดได้ดี ๕. มีศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ ๖. ประชาชนมีการรวมกลุ่มประกอบอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ๗. นโยบายผู้บริหารท้องถิ่นเอื้อต่อการพัฒนา	๑. ขาดงบประมาณในการสนับสนุนกลุ่มอาชีพ ๒. เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาผลผลิตทางการเกษตรได้เอง ๓. กลุ่มอาชีพขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
๑. มีนักลงทุนให้ความสนใจในการก่อสร้างสถานที่รับซื้อผลผลิตในพื้นที่ ๒. หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญในการพัฒนากลุ่มอาชีพ/เกษตรกร ๓. นโยบายรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ	๑. เกิดภัยธรรมชาติขึ้นบ่อย ส่งผลต่อพื้นที่เพาะปลูก/พืชผลทางการเกษตร ๒. ผลไม้จะออกสู่ตลาดพร้อมกัน/ผลผลิตทางการเกษตรบางชนิดไม่สามารถกักตุนไว้ได้ส่งผลให้ราคาตกต่ำ ๓. ต้นทุนการผลิตสูง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบล ช้องไม้แก้ว ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑. มีการระบาดของโรคอุบัติเหตุใหม่ โรคระบาดโรคติดต่อ	-ด้านสาธารณสุข	-ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาดหรือโรคติดต่อ
	๒. ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง มีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		-ประชาชนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง/ผู้ป่วย	ประชาชนมีพื้นที่มีสุขภาพที่ดีขึ้น
	๓. ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น		-ในเขต อบต.	ปริมาณน้ำเสียและขยะลดลงโดยการกำจัดให้ถูกวิธี
	๔. ประชาชนบางครัวเรือนอุปโภค – บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น น้ำฝน น้ำคลอง เป็นต้น	-การอุปโภค-บริโภค	-ประชาชนในเขต อบต.	ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ
	๕. เด็กและเยาวชนติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด และท้องก่อนวันอันควร	-สังคมในชุมชน	เด็กและเยาวชนในเขต อบต.	-เด็กและเยาวชนมีอนาคตที่ดี ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
๒. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ถนนส่วนใหญ่ยังเป็นถนนลูกรัง เป็นหลุมเป็นบ่อ	-ถนน	-ถนนสาธารณะในเขต อบต.	-มีถนนที่สัญจรไปมาได้สะดวก
	๒. ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตร และใช้ในการอุปโภค – บริโภค	-แหล่งน้ำและระประปา	-ในเขต อบต.	-ประชาชนมีแหล่งน้ำที่พอเพียงและน้ำมีคุณภาพมากขึ้น
	๓. ไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณทางแยกและทางสาธารณะยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด	-ไฟฟ้า	-ทางแยกและทางสาธารณะในเขต อบต.	-ทางแยกและทางสาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอ ประชาชนมีความสะดวกในการสัญจรไป-มา เพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑. การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ เด็กไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน	-การศึกษา	-เด็กและเยาวชนในเขต อบต.	-มีสื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอ เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	๒. ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นไม่มีการสืบทอด	-ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี	-ประชาชนในเขต อบต.	-ยกย่องเชิดชูคนหรือ ปราชญ์ชาวบ้านใน โอกาสต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชน และประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น คงอยู่สืบต่อไป
๔. ด้านสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว	๑. แหล่งท่องเที่ยวในเขต อบต. ยังไม่มีการพัฒนา	-การท่องเที่ยว	-ในเขต อบต.	มีการส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น
๕. ด้านการเมือง การบริหาร และการ บริการประชาชน	๑. ประชาชนไม่ค่อยมีส่วน ร่วมในการดำเนินงานของ อบต.	-การมีส่วนร่วม	-ในเขต อบต.	ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น ในทุกกระบวนการ ดำเนินงานของ อบต.
๖.ด้านเศรษฐกิจและ การเกษตร	๑. ผลผลิตทางการเกษตร มีราคาตกต่ำ	-การพาณิชย์กรรม	-เกษตรกรในเขตพื้นที่	-ผลผลิตทาง การเกษตรมีราคาเพิ่ม สูงขึ้น
	๒. ประชาชนไม่มีการ วางแผนในการดำเนินงาน	-การวางแผน	-ประชาชนในเขต อบต.	-ประชาชนสามารถ วางแผนในการ ดำเนินงานต่างๆได้
	๓. ขาดแหล่งเงินทุนในการ ประกอบอาชีพและทำกิจการ ต่างๆ	-การลงทุน	-ประชาชนในเขต อบต.	-มีแหล่งเงินทุนในการ ประกอบอาชีพและทำ กิจการ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑.	การพัฒนาด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	๑. บริหารทั่วไป	๑.รักษาความสงบ ภายใน	สำนักงานปลัด กองการศึกษาฯ	อบต. ช่องไม้แก้ว
		๒. บริการชุมชนและ สังคม	๑. สาธารณสุข ๒.สังคมสงเคราะห์ ๓.สร้าง ความเข้มแข็ง ของชุมชน ๔.การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ		
		๓. การดำเนินงานอื่น	๑.งบกลาง		
๒.	การพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑. บริการชุมชนและ สังคม	๑. เคหะและชุมชน	กองช่าง	
๓.	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑. บริหารทั่วไป	๑.บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด กองการศึกษาฯ	
		๒. บริการชุมชนและ สังคม	๑.การศึกษา ๒.ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ		
๔.	การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว	๑.บริการชุมชนและ สังคม	๑. เคหะและชุมชน	กองช่าง สำนักปลัด	
		๒. การเศรษฐกิจ	๑.การเกษตร		
๕.	การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการบริการ ประชาชน	๑.บริหารทั่วไป	๑.การบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษาฯ	
๖.	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและ การเกษตร	๑.บริหารทั่วไป	๑.การบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด	

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต												
ด้านบริหารทั่วไป												
๑.๑ แผนงานรักษาความสงบภายใน	-	-	-	-	๗	๘๕๐,๐๐๐	๕	๖๒๐,๐๐๐	๗	๑,๔๐๐,๐๐๐	๑๙	๒,๘๗๐,๐๐๐
ด้านบริหารชุมชนและสังคม												
๑.๒ แผนงานสาธารณสุข	๕	๓๓๐,๐๐๐	๕	๓๓๐,๐๐๐	๕	๓๓๐,๐๐๐	๕	๓๓๐,๐๐๐	๕	๓๓๐,๐๐๐	๒๕	๑,๖๕๐,๐๐๐
๑.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๒	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑๐๐,๐๐๐	๑๐	๕๐๐,๐๐๐
๑.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑๗	๗๒๐,๐๐๐	๑๗	๗๒๐,๐๐๐	๑๗	๗๒๐,๐๐๐	๑๗	๗๒๐,๐๐๐	๑๗	๗๒๐,๐๐๐	๘๕	๓,๖๐๐,๐๐๐
๑.๕ แผนงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	๓	๓,๓๔๙,๗๐๐	๓	๒,๖๐๐,๐๐๐	๓	๒,๖๐๐,๐๐๐	๓	๒,๖๐๐,๐๐๐	๓	๒,๖๐๐,๐๐๐	๑๕	๑๓,๗๔๙,๗๐๐
ด้านดำเนินงานอื่น												
๑.๖ แผนงานงบกลาง	๓	๖,๓๗๘,๐๐๐	๓	๗,๔๐๒,๘๐๐	๓	๗,๙๗๘,๐๐๐	๓	๗,๙๗๘,๐๐๐	๓	๗,๙๗๘,๐๐๐	๑๕	๓๗,๗๑๔,๘๐๐
รวม	๓๐	๑๐,๘๗๗,๗๐๐	๓๐	๑๑,๑๕๒,๘๐๐	๓๗	๑๒,๕๗๘,๐๐๐	๓๕	๑๒,๓๔๘,๐๐๐	๓๗	๑๓,๑๒๘,๐๐๐	๑๖๙	๖๐,๐๘๔,๕๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
ด้านบริการชุมชนและสังคม												
๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๒๖	๓๘,๙๖๑,๗๕๐	๒๙	๔๐,๒๔๔,๒๕๐	๔๓	๕๑,๑๑๑,๗๕๐	๔๔	๑๓๐,๔๗๔,๒๕๐	๔๑	๔๙,๑๖๖,๕๕๐	๑๘๓	๓๐๙,๙๕๘,๕๕๐
รวม	๒๖	๓๘,๙๖๑,๗๕๐	๒๙	๔๐,๒๔๔,๒๕๐	๔๓	๕๑,๑๑๑,๗๕๐	๔๔	๑๓๐,๔๗๔,๒๕๐	๔๑	๔๙,๑๖๖,๕๕๐	๑๘๓	๓๐๙,๙๕๘,๕๕๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม												
ด้านบริหารทั่วไป												
๓.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๔	๑๗๐,๐๐๐	๕	๑๙๕,๐๐๐	๖	๒๒๐,๐๐๐	๖	๒๒๐,๐๐๐	๖	๒๒๐,๐๐๐	๒๗	๑,๐๒๕,๐๐๐
ด้านบริการชุมชนและสังคม												
๓.๒ แผนงานการศึกษา	๘	๓,๒๑๙,๘๒๕	๑๒	๓,๓๓๒,๐๖๔	๑๒	๓,๓๓๒,๐๖๔	๑๒	๓,๓๓๒,๐๖๔	๑๒	๓,๓๓๒,๐๖๔	๕๖	๑๖,๕๔๘,๐๘๑
๓.๓ แผนงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	๔	๖๑๐,๐๐๐	๔	๖๑๐,๐๐๐	๔	๖๑๐,๐๐๐	๔	๖๑๐,๐๐๐	๔	๖๑๐,๐๐๐	๒๐	๓,๐๕๐,๐๐๐
รวม	๑๖	๓,๙๙๙,๘๒๕	๒๑	๔,๑๓๗,๐๖๔	๒๒	๔,๑๖๒,๐๖๔	๒๒	๔,๑๖๒,๐๖๔	๒๒	๔,๑๖๒,๐๖๔	๑๐๓	๒๐,๖๒๒,๐๘๑

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว												
ด้านบริการชุมชนและสังคม												
๔.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕	๕,๐๐๐,๐๐๐
ด้านเศรษฐกิจ												
๔.๒ แผนงานการเกษตร	๕	๑๒๐,๐๐๐	๕	๑๒๐,๐๐๐	๕	๑๒๐,๐๐๐	๕	๑๒๐,๐๐๐	๕	๑๒๐,๐๐๐	๕	๑๒๐,๐๐๐
รวม	๖	๑,๑๒๐,๐๐๐	๖	๑,๑๒๐,๐๐๐	๖	๑,๑๒๐,๐๐๐	๖	๑,๑๒๐,๐๐๐	๖	๑,๑๒๐,๐๐๐	๑๐	๕,๑๒๐,๐๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการบริการประชาชน												
ด้านบริหารทั่วไป												
๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๗	๗๙๕,๐๐๐	๙	๑,๓๔๕,๐๐๐	๑๐	๙๒๕,๐๐๐	๑๑	๑,๔๒๕,๐๐๐	๑๐	๙๒๕,๐๐๐	๔๗	๕,๔๑๕,๐๐๐
๕.๒ แผนงานเคหะและชุมชน	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๕	๕๐๐,๐๐๐
รวม	๘	๘๙๕,๐๐๐	๑๐	๑,๔๔๕,๐๐๐	๑๑	๑,๐๒๕,๐๐๐	๑๒	๑,๕๒๕,๐๐๐	๑๑	๑,๐๒๕,๐๐๐	๕๒	๕,๙๑๕,๐๐๐
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร												
ด้านบริหารทั่วไป												
๖.๑ แผนงานการบริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๘๖	๕๕,๘๕๔,๒๗๕	๙๖	๕๘,๐๙๙,๑๑๔	๑๒๐	๗๐,๐๒๖,๘๑๔	๑๒๐	๑๔๙,๖๕๙,๓๑๔	๑๑๘	๖๘,๖๐๑,๖๑๔	๕๒๐	๔๐๑,๗๙๑,๑๓๑

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนารอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ แผนงานรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน	เพื่อจัดตั้งจุดตรวจ/จุดเข้มงวด จราจรในช่วงเทศกาลปีใหม่ และสงกรานต์	สามแยกเขาวงกรต หมู่ที่ ๔, ในเขตพื้นที่ จำนวน ๑ แห่ง	๖๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละของอุบัติเหตุ ลดลงร้อยละ ๖๐	ป้องกันและลดอุบัติเหตุ ทางถนนในช่วงเทศกาล ปีใหม่/สงกรานต์	สำนักงานปลัด
๒	ฝึกอบรมหรือทบทวน อปพร., ทีมกู้ภัย,หน่วยกู้ชีพ	เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชน เป็นไปด้วยความรวดเร็ว, อปพร. มีความรู้ ทักษะ อยู่เสมอ	หน่วยกู้ชีพ/กู้ภัย /สมาชิก อปพร. ในความรับผิดชอบ จำนวน ๕๐ คน	๒๐๐,๐๐๐	-	๒๐๐,๐๐๐	-	๒๐๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐	อปพร.,ทีมกู้ภัย,กู้ชีพ มีความรู้ที่เหมาะสม ในการปฏิบัติหน้าที่	สำนักงานปลัด
๓	ก่อสร้างป้อมยาม (แผนชุมชน ม.๖)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างป้อมยาม ประจำหมู่บ้าน	ก่อสร้างป้อมยามประจำ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๓, ๖ (ตามแบบที่กำหนด)	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	มีการรักษาความ ปลอดภัยดีขึ้น ร้อยละ ๗๐	ประชาชนได้รับการดูแลใน ด้านชีวิตและทรัพย์สิน	สำนักงานปลัด
๔	ติดตั้งกล้องวงจรปิด (แผนชุมชน ม.๓)	เพื่อจัดซื้อกล้องวงจรปิด รักษา ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	หมู่ที่ ๑ - ๘ และที่ทำการ อบต.	๓๔๐,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐	ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน มีมากขึ้นร้อยละ ๖๐	ประชาชนและทรัพย์สินของ ราชการได้รับการดูแล	สำนักงานปลัด
๕	ก่อสร้างป้อมยาม ณ ที่ทำการ อบต.	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างป้อมยาม ประจำที่ทำการ อบต.	ก่อสร้างป้อมยามประจำ ที่ทำการ อบต. (ตามแบบที่กำหนด)	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐	สถานที่ราชการมี ความปลอดภัยใน ทรัพย์สินมากขึ้น	สถานที่ราชการได้รับการ ดูแลด้านชีวิตและทรัพย์สิน	สำนักงานปลัด
๖	โครงการให้ความรู้การลดอุบัติเหตุ ทางถนนในตำบลช่องไม้แก้ว	เพื่อให้ความรู้กับประชาชน เกี่ยวกับการลดอุบัติเหตุทางถนน	ประชาชนในพื้นที่ ๑ - ๘ จำนวน ๑๖๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐	ร้อยละ ๗๐ ของ อุบัติเหตุลดลง	ประชาชนในตำบลช่องไม้ แก้วได้รับความรู้เกี่ยวกับ การป้องกันอุบัติเหตุ	สำนักงานปลัด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ แผนงานรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๗	อบรมการป้องกันและระงับอัคคีภัยและอพยพหนีไฟเบื้องต้น	เพื่อเพิ่มความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยเบื้องต้น ให้แก่บุคลากรในสำนักงานของ อบต. บุคลากรในสำนักงานของ อบต.	คณะผู้บริหาร,สมาชิกสภาฯ ข้าราชการ,พนักงาน และพนักงานจ้าง จำนวน ๕๐ คน	-	-	๓๐,๐๐๐.๐	-	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐	บุคลากรในสังกัด อบต. มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยในเบื้องต้น	สำนักปลัด
รวม		๗ โครงการ		๘๓๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๑,๔๐๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๒ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ป้องกันและควบคุมโรค	เพื่อป้องกัน ควบคุม ระวังโรค-ติดต่อ/โรคไม่ติดต่อ/โรคไข้เลือดออก ฯลฯ อาทิ ตรวจสุขภาพ ตรวจคัดกรอง จัดทำแผน ฯ/อบรม/จัดซื้อ วัคซีน, น้ำยา สารเคมี เป็นต้น	ประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ ๑-๘	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๗๐ ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนการ บริการด้าน สาธารณสุข	สามารถป้องกันและ ควบคุมโรคติดต่อ/โรค ไม่ติดต่อให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ดีขึ้น	สำนักงานปลัด
๒	โครงการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์	เพื่อลดจำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์ ที่จะเพิ่มขึ้น	เยาวชนและประชาชนใน ตำบลช่องไม้แก้ว หมู่ที่ ๑-๘	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ผู้ติดเชื้อเอดส์ลด น้อยลงร้อยละ ๗๐	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในการป้องกัน โรคเอดส์และลดจำนวน ผู้ติดเชื้อรายใหม่	สำนักงานปลัด
๓	อุดหนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน ประจำหมู่บ้าน/พัฒนาศักยภาพ อสม./ซ่อมแซม ศสมช.	เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัย ของประชาชน โดยประชาชน	สาธารณสุขมูลฐาน /อสม. / ศสมช.ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๗๐ ได้รับการส่งเสริมและ สนับสนุนการ บริการด้าน สาธารณสุข	ประชาชนมีส่วนร่วม ในการดูแลสุขภาพ อนามัย	สำนักงานปลัด (สาธารณสุข มูลฐาน)

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดชลบุรี

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๒ แผนงานสาธารณสุขุ

[illegible]

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนารอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ (การส่งเสริมคุณภาพชีวิต), ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นวาระปัญหาสนับสนุนศตส.อบต.หรืออำเภอ/จัดทำแผนฯ/จัดฝึกอบรม/ค่ายบำบัด/ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม/ติดตั้งกล้อง CCTV ที่อบต.,ชุมชน,ปากซอย/จัดตั้งจุดตรวจ/๒๕ คาสับปะรด/ตรวจหาสารเสพติด/จัดประชุมฯลฯ	ศตส.อบต./ศตส.อำเภอ/ ในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๑-๘	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ปัญหายาเสพติดลดลงร้อยละ ๕๐	สามารถสนองนโยบายรัฐที่กำหนดให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดฯเป็นวาระแห่งชาติ/ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่	สำนักงานปลัด
๒	พัฒนาศตริและครอบครัว/สายใยรักครอบครัว/อบรมส่งเสริมสถาบันครอบครัว (แผนชุมชน ม.๑-๘)	เพื่อพัฒนาบทบาทสตรีในด้านต่างๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้/เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของครอบครัว ป้องกันและแก้ไขปัญหาคีรกรรมจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือและพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ ฯลฯ	ปีละ ๒ โครงการ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	สตรีเข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	สตรีในชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น	สำนักงานปลัด

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ (การส่งเสริมคุณภาพชีวิต), ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓	อบรมเครือข่ายเฝ้าระวัง ป้องกัน และเตือนภัยด้านสังคม / ป้องกันการตั้งครกไม่พร้อมฯ/ ป้องกันและปัญหาสังคม	เพื่อจัดอบรม สัมมนา ประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้/ประชา-สัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร/ จัดตั้งเครือข่าย ฯลฯ	ปีละ ๑ โครงการ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	เยาวชนเข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	เครือข่าย/เด็ก เยาวชน ประชาชนมีความรู้ในการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น	สำนักงานปลัด
๔	สนับสนุนศูนย์พัฒนาครอบครัว/สภาองค์กรชุมชน	เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน/จัดประชุม สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้/จัดกิจกรรมวันครอบครัว/จัดทำแผนปฏิบัติการ ฯลฯ	ศูนย์พัฒนาครอบครัวตำบล/สภาองค์กรชุมชน จำนวน ๒ องค์กร	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ประชาชนมีส่วนร่วม กับสภาองค์กรชุมชน ร้อยละ ๗๐	ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่างๆ	สำนักงานปลัด
๕	โครงการฝึกอบรม ๓ วัยไร้พุง	เพื่อให้เด็ก ประชาชนทั่วไป ผู้สูงอายุมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง	เด็ก ประชาชนทั่วไป และผู้สูงอายุ จำนวน ๖๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐	บุคคล ๓ วัยได้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี	สำนักงานปลัด
๖	โครงการกินอยู่อย่างพอเพียง	เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงตามรอยพ่อ	แกนนำในชุมชน จำนวน ๔๐ คน (หมู่ที่ ๑ - ๘)	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐	แกนนำในชุมชนได้เห็นความสำคัญของการอยู่อย่างพอเพียง	สำนักงานปลัด
๗	โครงการส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีตำบลช่องไม้แก้ว	เพื่อส่งเสริมอาชีพให้กับสตรี ให้มีอาชีพเสริม	ตัวแทนสตรี จำนวน ๘๐ คน หมู่ที่ ๑ - ๘	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สตรีร้อยละ ๖๐ อาชีพเสริมเพิ่มขึ้น	สตรีในตำบลได้มีอาชีพเสริมและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น	สำนักงานปลัด
๘	โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำดอกไม้และสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ	เพื่อให้มีความรู้ในการสร้างรายได้และอาชีพเสริม	ตัวแทนสตรี จำนวน ๘๐ คน หมู่ที่ ๑ - ๘	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๗๐	สตรีในตำบลได้มีอาชีพเสริมและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น	สำนักงานปลัด

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ (การส่งเสริมคุณภาพชีวิต), ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๙	อบรมเพิ่มศักยภาพสตรีตำบลช่องไม้แก้ว	เพื่อกระตุ้นให้สตรีมีความรู้ความสามารถและสร้างความเข้มแข็งในชุมชน	ตัวแทนสตรีจำนวน ๘๐ คน หมู่ที่ ๑ - ๘	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สตรีเข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐	สตรีสามารถแสดงออกและพัฒนาศักยภาพในตนเองได้มากขึ้น	สำนักงานปลัด
๑๐	จัดตั้งกองทุนผู้ประสบภัยน้ำท่วม (แผนชุมชน ม.๓)	เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม	จัดตั้งกองทุนผู้ประสบภัยน้ำท่วม	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ประชาชนได้รับความช่วยเหลือร้อยละ ๖๐	เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยน้ำท่วม	สำนักงานปลัด
๑๑	สวัสดิการชุมชนตำบลช่องไม้แก้ว	เพื่อให้ประชาชนมีสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น	ด้านสวัสดิการชุมชน (ม.๑ - ๘)	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนงบประมาณที่สนับสนุน	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น	สำนักงานปลัด
๑๒	โครงการเฝ้าระวังปัญหาความเสื่อมทางสังคมและค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์	เพื่อฝึกอบรมให้ความรู้แก่เด็กเยาวชน ตำบลช่องไม้แก้วให้มีภูมิคุ้มกันทางสังคมและมีความตระหนักในศีลธรรมอันดีของสังคมไทย	เด็ก เยาวชน ตำบลช่องไม้แก้ว จำนวน ๕๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ปัญหาทางสังคมลดลงร้อยละ ๖๐	เพื่อลดปัญหาความเสื่อมทางศีลธรรมที่เกิดขึ้นในสังคม, มีเครือข่ายการเฝ้าระวังปัญหาทางสังคม	สำนักงานปลัด
๑๓	โครงการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม	เพื่อรณรงค์/ประชาสัมพันธ์ให้เด็กเยาวชนสามารถใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างสร้างสรรค์	หมู่ที่ ๑-๘ และโรงเรียนในเขตพื้นที่ (ปีละ ๑ ครั้ง)	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมร้อยละ ๗๐	เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจสามารถใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างสร้างสรรค์	สำนักงานปลัด

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดขอนแก่น

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ (การส่งเสริมคุณภาพชีวิต), ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๔	โครงการโรงเรียนผู้สูงอายุ	เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุ เสริมสร้างศักยภาพของผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุในตำบลช่องไม้แก้ว จำนวน ๕๐ คน หมู่ที่ ๑ - ๘	-	-	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	ผู้สูงอายุสามารถปรับตัวในการดำเนินชีวิตได้	สำนักงานปลัด
๑๕	โครงการส่งเสริมอาชีพผู้พิการ/สร้างงานสร้างรายได้	เพื่อจัดโครงการส่งเสริมอาชีพให้แก่ผู้พิการ มีรายได้สำหรับการดำเนินชีวิต	ผู้พิการในตำบลช่องไม้แก้ว จำนวน ๒๐ คน หมู่ที่ ๑ - ๘	-	-	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	ผู้พิการมีอาชีพและมีรายได้เสริม มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักงานปลัด
๑๖	สภาเด็กและเยาวชน	เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนตำบลช่องไม้แก้ว	สภาเด็กฯ จำนวน ๑ สภา	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	เยาวชนเข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	เด็กมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น/สำนึกในบ้านเกิด	สำนักงานปลัด
๑๗	ค่ายเยาวชน	สร้างความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรม/จริยธรรม/เสริมสร้างการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม (จิตสาธารณะ)	เด็ก เยาวชน ในตำบลช่องไม้แก้ว จำนวน ๕๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	เยาวชนเข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	เด็ก เยาวชน มีคุณธรรมจริยธรรม/ได้ร่วมทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น	สำนักงานปลัด
รวม		๑๗ โครงการ		๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๘๓๐,๐๐๐	๗๓๐,๐๐๐	๗๓๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ (การส่งเสริมคุณภาพชีวิต), ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๕ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	จัดซื้อวัสดุกีฬา/เครื่องออกกำลังกาย	เพื่อจัดซื้อวัสดุกีฬาให้ศูนย์กีฬาหมู่บ้าน/ซื้อเครื่องออกกำลังกาย	ศูนย์กีฬาหมู่บ้าน/ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่จัดซื้อ	ประชาชนมีวัสดุ/อุปกรณ์เล่นกีฬาออกกำลังกาย	กองการศึกษาฯ
๒	ก่อสร้าง/ปรับปรุงสนามกีฬา (แผนชุมชน ม.๗)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ปรับปรุงสนามกีฬา/ลานกีฬา	หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยไทร และสนามกีฬاب้านทอนอม หมู่ที่ ๖	๒,๗๔๙,๗๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	ร้อยละของประชาชนมีสุขภาพดีขึ้น	ประชาชนมีสถานที่ในการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย	กองช่าง
๓	จัดการแข่งขันกีฬา/ส่งเสริมการออกกำลังกาย	ส่งเสริมให้เด็กเยาวชนและประชาชน รักการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย/ ยกระดับการแข่งขันกีฬาสู่ระดับสากล	จัดการแข่งขันกีฬาช่องไม้-แก้วเกมส์/ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับท้องถิ่น/อำเภอ /จังหวัด	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐	เด็ก เยาวชน ประชาชน มีสุขภาพแข็งแรง/ สามารถร่วมแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ ได้	กองการศึกษาฯ
รวม		๓ โครงการ		๓,๓๔๙,๗๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกู่ตะเภา จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๖ แผนงานงบกลาง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	เพื่อจ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ ตามทะเบียนราษฎรประจำบ้าน และในเขตเทศบาลเมืองชุมพร	ผู้สูงอายุ จำนวน ๘๘๐ คน	๕,๖๒๕,๖๐๐	๖,๓๕๒,๘๐๐	๖,๙๒๘,๐๐๐	๖,๙๒๘,๐๐๐	๖,๙๒๘,๐๐๐	ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ย ยังชีพ ๗๐๖ คน	ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยเพื่อ การยังชีพครบทุกคน	สำนักงานปลัด
๒	เบี้ยยังชีพความพิการ	เพื่อจ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่คนพิการ ในอัตราคนละ ๘๐๐ บาท/เดือน	คนพิการ จำนวน ๑๐๕ คน	๗๑๐,๔๐๐	๑,๐๐๘,๐๐๐	๑,๐๐๘,๐๐๐	๑,๐๐๘,๐๐๐	๑,๐๐๘,๐๐๐	ผู้พิการที่ได้รับเบี้ย ยังชีพ ๗๔ คน	ผู้พิการได้รับเบี้ยเพื่อ การยังชีพครบทุกคน	สำนักงานปลัด
๓	เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	เพื่อจ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้ป่วย- เอดส์ ในอัตราคนละ ๕๐๐บาท ต่อเดือน	ผู้ป่วยเอดส์ที่ขึ้นทะเบียน จำนวน ๗ คน	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	ผู้ป่วยเอดส์ที่รับ เบี้ยยังชีพ ๗ คน	ผู้ป่วยเอดส์ได้รับเบี้ย เพื่อการยังชีพ	สำนักงานปลัด
รวม		๓ โครงการ		๖,๓๗๘,๐๐๐	๗,๔๐๒,๘๐๐	๗,๙๗๘,๐๐๐	๗,๙๗๘,๐๐๐	๗,๙๗๘,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดขอนแก่น

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับภูมิภาค

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายเกาะยุง (แผนชุมชน ม.๒)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๒ ระยะทางปีละ ๒๐๐ ม. กว้าง ๔ เมตร (ตามแบบที่กำหนด)	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความ สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายทอนอม - ร่องบอน (แผนชุมชน ม.๕ , ม.๖)	เพื่อจ้างเหมาปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนให้การคมนาคม/ขนส่ง สะดวก	หมู่ที่ ๕ - ๖ ปี ๖๑ - ๖๒ ระยะทางปีละ ๒๐๐ ม. ปี ๖๓ - ๖๔ ระยะทางปีละ ๒๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๗๔๐,๐๐๐	๗๔๐,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความ สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๓	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายวงศ์สุวรรณ - ห้วยใหญ่ (แผนชุมชน ม.๔)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๔ ระยะทางปีละ ๒๐๐ ม. กว้าง ๔ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความ สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๔	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายห้วยใหญ่ - ห้วยไทร (แผนชุมชน ม.๘)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๘ - ๗ ระยะทาง ปีละ ๑๖๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความ สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๕	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหมอนทอง - สันติสุข (แผนชุมชน ม.๔)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๔-๘ ระยะทางปีละ ๑๖๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความ สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๖	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายถ้ำแรด (แผนชุมชน ม.๑)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๑ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีคว สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๗	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายยูงทอง ๑	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๔ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีคว สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๘	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายเขาขวาง	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๒ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีคว สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๙	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายมุสดี - ท่าเรือจ้าง	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๒ - ๓ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีคว สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๐	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายทางด่าน - ท่าศาลา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๓ ปีละ ๑๙๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๗๐๓,๐๐๐	๗๐๓,๐๐๐	๗๐๓,๐๐๐	๗๐๓,๐๐๐	๗๐๓,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีคว สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๑	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายทอนอม ๑	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๖ - หมู่ที่ ๒ ปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีคว สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๒	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบุรีรัมย์ - สามแยกจำปา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การ คมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๗ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีคว สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๓	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบุรีรัมย์ - วังปลา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๗ ระยะทางปีละ ๑๐๐ ม. กว้าง ๔ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๔	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายประสานมิตร	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๖ ระยะทางปีละ ๑๘๐ ม. กว้าง ๔ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๔๐,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๕	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายแพรวกขวา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	ระยะทาง ๑๐๐ ม. หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยไทร (ตามแบบที่กำหนด)	-	๘๑๒,๕๐๐	-	-	-	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๖	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายสันติสุข-สนามแข่งเรือ-หมอนทอง	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๘ ระยะทาง ๓๐๐ ม. กว้าง ๕ เมตร (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	-	๗๘๐,๐๐๐	-	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๗	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเอก วังปลา - ห้วยไทร	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๗ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. ๑,๒๐๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๘	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายห้วยใหญ่ - ถ้ำเต่า	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๘ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๑๙	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายคลองโชน ๑	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๓ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ระยะทางปีละ ๒๐๐ ม. ปี ๒๕๖๕ ระยะทาง ๒๒๑ ม. กว้าง ๕ เมตร (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๐	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายร้องบอน - ทอนอม	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒๑	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายแพรกขวา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๗ พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. กว้าง ๔ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒๒	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายช่องไม้งาม	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๖ พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๒๐๐ ม. กว้าง ๔ เมตร	-	-	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒๓	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายโรงเรียน (นาเหนือ - เขาทะลุ)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๓ ระยะทาง ๒๐๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๐๐ ม กว้าง ๔ ม.(ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒๔	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต-เสริมเหล็ก สายห้วยใหญ่ - ห้วยไทร	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๘ บูรณะผิวทางจากถนนแคบซิดเป็นถนน คสล. พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๕	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต-เสริมเหล็ก สายวังปลา - สามแยกจำปา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๕ บูรณะผิวทางจากถนนแคบซึลเป็นถนน คสล. พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๖๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒๖	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต-เสริมเหล็ก สายคลองโชน ๑	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๓ บูรณะผิวทางจากถนนแคบซึลเป็นถนน คสล. พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒๗	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต-เสริมเหล็ก สายเขาขวาง	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๑ บูรณะผิวทางจากถนนแคบซึลเป็นถนน คสล. พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒๘	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต-เสริมเหล็ก สายพร้อมพัฒนา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๑ บูรณะผิวทางจากถนนแคบซึลเป็นถนน คสล. พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๙	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต-เสริมเหล็ก สายห้วยใหญ่ - ถ้ำเต่า	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๘ บูรณะผิวทางจากถนนแคบซึลเป็นถนน คสล. พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๓๐	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต-เสริมเหล็ก สายวังปลา - หอนจิก	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๕ - ๑ บูรณะผิวทางจากถนนแคบซึลเป็นถนน คสล. พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๓๑	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมคอนกรีตเสริมเหล็ก ซอยร้องบอน - ทอนอม (แผนชุมชน ม.๖)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างท่อเหลี่ยมแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน	หมู่ที่ ๖ขนาด๑.๘๐X๓X๘ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๗๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	-	-	-	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๓๒	ก่อสร้างถนนลูกรัง	เพื่อจ้างเหมาซ่อมแซม/ปรับปรุงถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๔ บ้านเขาวงกรด สายซอยน้ามัย ๒ ระยะทาง ๔๐๐ ม. กว้าง ๔ ม. ไหล่ทางข้างละ ๐.๕๐ ม สายซอยทวีทรัพย์ ระยะทาง ๒๕๐ ม. กว้าง ๔ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-		ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๓๓	ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนลูกรังภายในหมู่บ้านทุกสาย (แผนชุมชน ม.๑ - ๘)	เพื่อจ้างเหมาซ่อมแซม/ปรับปรุงถนนให้การคมนาคม/ขนส่งสะดวกปลอดภัย	หมู่ที่ ๑ - ๘ ระยะทางรวมปีละ ๒๐ กม. (ตามแบบที่กำหนด)	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓๔	ปรับปรุงระบบประปา	เพื่อจ้างเหมาซ่อมแซม/ปรับปรุงระบบประปา	บ้านวังปลา หมู่ที่ ๕ จำนวน ๑ แห่ง	-	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีระบบสาธารณสุขอุปโภค ที่สะอาดมากขึ้น	ประชาชนมีน้ำอย่าง เพียงพอต่อการ อุปโภค/บริโภค	กองช่าง
๓๕	ก่อสร้างระบบประหมบ้านบริเวณซอยเจริญสุข (แผนชุมชน ม.๖)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ขยายเขต/ซ่อมแซม/ปรับปรุงประปา สำหรับการอุปโภค บริโภคฯ	หมู่ที่ ๖ จำนวน ๑ แห่ง (ตามแบบที่กำหนด)	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีระบบสาธารณสุขอุปโภค ที่สะอาดมากขึ้น	ประชาชนมีน้ำอย่าง เพียงพอต่อการ อุปโภค/บริโภค	กองช่าง
๓๖	ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างสะพาน เพื่อใช้ในการคมนาคม	บริเวณซอยเกาะสมุย กว้าง ๗ ม. ยาว ๔๐ ม. หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยไทร (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวกมากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่งมีคว สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๓๗	ก่อสร้าง/ซ่อมแซมฝายน้ำล้น /ฝายกักเก็บน้ำ / ฝายน้ำล้นถนนผ่าน / ฝายชะลอน้ำ (แผนชุมชน ม.๒,๓, ๗,๘)	ซ่อมแซมฝายในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค/ การเกษตร/ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	หมู่ที่ ๒ ก่อสร้างฝายน้ำล้นรตผ่านได้ บริเวณบ้านนายเจริญ โชคชัยเจริญสิน ๒,๐๐๐,๐๐๐.- หมู่ที่ ๓ ก่อสร้างฝายน้ำล้นรตผ่านได้ บริเวณฝายท่าปรุ ๑,๐๐๐,๐๐๐.- หมู่ที่ ๗ก่อสร้างฝายน้ำล้น ๓ แห่ง - ขอยกูเงิน,ขอยตาเผื่อน , ขอยแพรทวา ๕๓๕,๐๐๐.- หมู่ที่ ๘ ก่อสร้างฝายน้ำล้นแพรทวาตอนบน ๕๓๕,๐๐๐.-	๘,๑๔๐,๐๐๐	๘,๑๔๐,๐๐๐	๘,๗๔๐,๐๐๐	๘,๑๔๐,๐๐๐	๘,๑๔๐,๐๐๐	ครัวเรือนมีน้ำเพื่ออุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
			ลำห้วยแพรงหิน ๖๕๐,๐๐๐.- และหมู่ที่ ๑,๔,๕,๖ (ตามแบบที่กำหนด)								
๓๘	ขุดลอกลำห้วย/แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น (หมู่ที่ ๑ - ๘)	เพื่อจ้างเหมาขุดลอก/ปรับปรุง แหล่งน้ำ พัฒนาและแก้ไข ปัญหาน้ำ	หมู่ที่ ๑ - ๘ กว้างประมาณ ๑๒ ม. หมู่ละ ๕๐,๐๐๐บาท	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนมีน้ำเพื่อ อุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการ อุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง
๓๙	ขุดเจาะ/ซ่อมแซมบ่อบาดาล/ (แผนชุมชน ม.๑ - ๘)	เพื่อจ้างเหมา/ซ่อมแซมฯ สำหรับ สำหรับการอุปโภค บริโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และประกอบอาชีพ	เจาะบ่อบาดาลขนาด Ø ๖ นิ้ว ความลึกที่ ๑๐๐-๑๕๐ม. ใช้เหล็ก BS-M มอก. ๒๗๗- ๒๕๓๒ ประเภท ๒ พร้อม- ซึมเมอร์สและอุปกรณ์ขุด/ บ่อ ดังนี้ หมู่ที่ ๑ จำนวน ๓ บ่อ หมู่ที่ ๒ จำนวน ๓ บ่อ หมู่ที่ ๓ จำนวน ๓ บ่อ, หมู่ที่ ๔ จำนวน ๓ บ่อ หมู่ที่ ๕ จำนวน ๓ บ่อ หมู่ที่ ๖ จำนวน ๓ บ่อ หมู่ที่ ๗ ขุดเจาะ บ่อบาดาล จำนวน ๙ บ่อ และซ่อมแซม บ่อบาดาล จำนวน ๒ บ่อ หมู่ที่ ๘ จำนวน ๔ บ่อ	๔,๙๐๐,๐๐๐	๔,๙๐๐,๐๐๐	๔,๙๐๐,๐๐๐	๔,๙๐๐,๐๐๐	๔,๙๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนมีน้ำเพื่อ อุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการ อุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔๐	ขุดสระ	เพื่อจ้างเหมาขุดสระน้ำ/ เพื่อพัฒนาและแก้ไข ปัญหาขาดแคลนน้ำ	บริเวณห้วยสะบ้า ๒ ขนาด ๑ ไร่	-	๑๗๐,๐๐๐	-	-	-	ครัวเรือนมีน้ำเพื่อ อุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการ อุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง
๔๑	ขยายเขตประปาส่วนภูมิภาค สายสุขะประเสริฐ	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ขยายเขต/ ซ่อมแซม/ปรับปรุงประปาสำหรับ การอุปโภค บริโภคฯ	หมู่ที่ ๒ พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ระยะทางปีละ ๑,๒๐๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๕ ระยะทาง ๑,๑๐๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๙๖๐,๐๐๐	๙๖๐,๐๐๐	๘๘๐,๐๐๐	ครัวเรือนมีน้ำเพื่อ อุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการ อุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง (การประปาส่วน ภูมิภาคอำเภอ หลังสวน)
๔๒	ขยายเขตประปาส่วนภูมิภาค สายเจริญสุข	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ขยายเขต/ ซ่อมแซม/ปรับปรุงประปาสำหรับ การอุปโภค บริโภคฯ	หมู่ที่ ๒ - ๖ พ.ศ.๒๕๖๓ - พ.ศ.๒๕๖๔ ระยะทางปีละ ๑,๒๐๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๕ ระยะทาง ๑,๓๓๑ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๙๖๐,๐๐๐	๙๖๐,๐๐๐	๘๒๔,๘๐๐	ครัวเรือนมีน้ำเพื่อ อุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการ อุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง (การประปาส่วน ภูมิภาคอำเภอ หลังสวน)
๔๓	ขยายเขตประปาส่วนภูมิภาค ทุกสายทั่วทั้งหมู่บ้าน	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ขยายเขต/ ซ่อมแซม/ปรับปรุงประปาสำหรับ การอุปโภค บริโภคฯ	หมู่ที่ ๑ พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๒,๐๐๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนมีน้ำเพื่อ อุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการ อุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง (การประปาส่วน ภูมิภาคอำเภอ หลังสวน)

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔๔	ขยายเขตประปาส่วนภูมิภาค สายคลองโชน ๒	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ขยายเขต/ ซ่อมแซม/ปรับปรุงประปาสำหรับ การอุปโภค บริโภคฯ	หมู่ที่ ๒ - ๓ พ.ศ.๒๕๖๓ - พ.ศ.๒๕๖๔ ระยะทางปีละ ๑,๐๐๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๕ ระยะทาง ๔๔๐ ม.	-	-	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนมีน้ำเพื่อ อุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการ อุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถ ป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง (การประปาส่วน ภูมิภาคอำเภอ หลังสวน)
๔๕	เพิ่มหม้อแปลงไฟฟ้าทั่วทั้งหมู่บ้าน (แผนชุมชน ม.๕)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ขยายเขต/ ไฟฟ้า/ซ่อมแซม/เพิ่มหม้อแปลง ฯลฯ	หมู่ที่ ๕ เพิ่มหม้อแปลงไฟฟ้า ทั่วหมู่บ้าน (ตามแบบ ที่กำหนด)	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ ที่มีระบบสาธารณสุข- โรคที่สะดวกมากขึ้น	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ อย่างเพียงพอและ ทั่วถึง	กองช่าง (การไฟฟ้าส่วน- ภูมิภาค อำเภอหลังสวน)
๔๖	ขยายเขตไฟฟ้า ๓ เฟส	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ขยายเขต ไฟฟ้า/ซ่อมแซม เพิ่มหม้อแปลง ฯลฯ	หมู่ที่ ๑ สายยุทธศาสตร์ (วังเฒ่) ระยะทาง ๓.๖ กม. , สายทางด้าน หมู่ที่ ๓ สายสุสติ - ท่าเรือจ้าง ระยะทาง ๓,๐๕๔ ม. หมู่ที่ ๔ สายซอยนวมัย ระยะทาง ๑.๓๐ กม., สาย ชากรด-วิทยาลัยเกษตร ระยะทาง ๔กม., สายทุ่งทอง ๑ ระยะทาง ๑.๖๐ กม., หมู่ที่ ๖ ซอยเนินสูง , ซองเขา ๒ หมู่ที่๘ซอยห้วยใหญ่-ห้วยไทร, ซอย๓,ซอย ๕ (ตามแบบที่กำหนด)	๕,๘๓๔,๗๕๐	๕,๘๓๔,๗๕๐	๕,๘๓๔,๗๕๐	๕,๘๓๔,๗๕๐	๕,๘๓๔,๗๕๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ ที่มีระบบสาธารณสุข- โรคที่สะดวกมากขึ้น	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ อย่างเพียงพอและ ทั่วถึง	กองช่าง (การไฟฟ้าส่วน- ภูมิภาค อำเภอหลังสวน)

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔๗	ก่อสร้างอาคารอัดน้ำกันคลองตะโก	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างอาคารอัดน้ำ	กันคลองตะโก บ้านเขาวงกรด หมู่ที่ ๔ (ตามแบบที่กำหนด)	-	-	-	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	-	ครัวเรือนมีน้ำเพื่ออุปโภค /บริโภค การเกษตร /เลี้ยงสัตว์ และสามารถป้องกันสาธารณภัย ร้อยละ ๖๐	ประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสามารถป้องกันสาธารณภัย	กองช่าง (กรมชลประทาน)
๔๘	ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง	เพื่อติดตั้งไฟส่องสว่างบริเวณถนน ป้องกันอุบัติเหตุต่างๆ	ถนนเอเชีย ๔๑ บริเวณสะพานหนองจิก หมู่ที่ ๑ บ้านเขาขวาง	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	อัตราการเกิดอุบัติเหตุลดลง ร้อยละ ๗๐	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น	กองช่าง (กรมทางหลวง)
๔๙	ไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณทางแยก	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้าง/ขยายเขตไฟฟ้า/ซ่อมแซม เพิ่มหม้อแปลง ฯลฯ	หมู่ที่ ๑ ทั้งหมดหมู่บ้าน หมู่ที่ ๘ บริเวณสามแยกห้วยใหญ่-ห้วยไทร-ถ้ำเต่าสามแยกคุ้ม ๔, สามแยกคุ้ม ๕-๗,หน้าศาลาหมู่บ้าน สามแยกห้วยปากปัด ,สามแยกซอย ๑ ซอยสันติสุข หมู่ที่ ๒ สายรอบเขาหมาแหงน หมู่ที่ ๖ ซอยทอนอม - ร่องบอน, ซอยห้วยต้นเรียน,ซอยเนินสูง, ซอยช่องเขา หมู่ที่ ๗ บริเวณหน้าศาลากลุ่มบุรีรัมย์/แยกกลุ่มบุรีรัมย์-สามแยกจำปา (ตามแบบที่กำหนด)	๖๘๐,๐๐๐	๘๘๐,๐๐๐	๘๘๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ ที่มีระบบสาธารณูปโภคที่สะดวกมากขึ้น	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึง	กองช่าง (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอลำสังวน)
รวม		๔๙ โครงการ		๓๘,๙๖๑,๗๕๐	๔๐,๒๔๔,๒๕๐	๔๑,๑๑๑,๗๕๐	๑๓๐,๔๗๔,๒๕๐	๔๙,๑๖๖,๕๕๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกู่ตะเภา จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต , ๖ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	วันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชการที่ ๑๐	เพื่อจัดกิจกรรมเนื่องใน วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ ฯลฯ	วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ปีละ ๑ ครั้ง	-	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	คณะผู้บริหาร/ส.อบต./ พนักงาน/พนักงานจ้าง ประชาชนเข้าร่วม โครงการร้อยละ ๘๐	ได้ถวายความจงรักภักดี ต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์	สำนักงานปลัด
๒	วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ บรมราชินี	เพื่อจัดกิจกรรมเนื่องใน วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระ นางเจ้าฯ บรมราชินี ฯลฯ	วันที่ ๓ มิถุนายน ปีละ ๑ ครั้ง	-	-	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	คณะผู้บริหาร/ส.อบต./ พนักงาน/พนักงานจ้าง ประชาชนเข้าร่วม โครงการร้อยละ ๘๐	ได้ถวายความจงรักภักดี ต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์	สำนักงานปลัด
๓	วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราช- ชนนีพันปีหลวง	เพื่อจัดกิจกรรมเนื่องใน วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระ นางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราช- ชนนีพันปีหลวง ฯลฯ	วันที่ ๑๒ สิงหาคม ปีละ ๑ ครั้ง	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	คณะผู้บริหาร/ส.อบต./ พนักงาน/พนักงานจ้าง ประชาชนเข้าร่วม โครงการร้อยละ ๘๐	ได้ถวายความจงรักภักดี ต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์	สำนักงานปลัด
๔	วันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา ภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร	เพื่อจัดกิจกรรมเนื่องในวันคล้าย วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระ ปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ	วันที่ ๕ ธันวาคม ปีละ ๑ ครั้ง	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	คณะผู้บริหาร/ส.อบต./ พนักงาน/พนักงานจ้าง ประชาชนเข้าร่วม โครงการร้อยละ ๘๐	ได้ถวายความจงรักภักดี ต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์	สำนักงานปลัด

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกู่ตะเภา จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต , ๖ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕	กิจกรรมงานรัฐพิธีอำเภอ ทุ่งตะโก	เพื่ออุดหนุนอำเภอทุ่งตะโก ในการจัดงานรัฐพิธีต่างๆ วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว/สมเด็จพระ ราชินี/พระบรมราชชนนี- พันปีหลวง และวันพ่อแห่งชาติ	จำนวน ๔ งานพิธี	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	คณะผู้บริหาร/ส.อบต./ พนักงาน/พนักงานจ้าง ประชาชนเข้าร่วม โครงการร้อยละ ๘๐	ได้ถวายความจงรักภักดี ต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์	สำนักงานปลัด
๖	งานเทิดพระเกียรติเสด็จในกรมฯ และงานกาชาดจังหวัดชุมพร	เพื่ออุดหนุนอำเภอทุ่งตะโกใน งานเทิดพระเกียรติเสด็จในกรมฯ/ งานกาชาด	งานเทิดพระเกียรติใน กรมหลวงชุมพรฯ และงาน กาชาดฯ ปีละ ๑ โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	คณะผู้บริหาร/ส.อบต./ พนักงาน/พนักงานจ้าง เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๗๐	ได้ร่วมเทิดพระเกียรติ เสด็จในกรมหลวงฯ และร่วมงานกาชาด	สำนักงานปลัด
รวม		๖ โครงการ		๑๗๐,๐๐๐	๑๙๕,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกู่ตะเภา จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม ให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต , ๖ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	อาหารเสริม(นม)	เพื่อสนับสนุนอาหารเสริม(นม)ให้เด็กในสถานศึกษาทุกแห่งในเขตพื้นที่	เด็กใน ศพด.๙๐คน/๒๖๐วัน เด็กใน ร.ร. ๓๘๐คน/๒๖๐วัน ในอัตราคนละ ๗.๓๗ บาท	๘๕๔,๖๒๕	๙๐๐,๖๑๔	๙๐๐,๖๑๔	๙๐๐,๖๑๔	๙๐๐,๖๑๔	เด็กนักเรียนร้อยละ๙๐ มีโภชนาการที่ครบถ้วนเหมาะสมกับช่วงอายุ มีพัฒนาการที่สมวัย	เด็กได้รับสารอาหารครบถ้วนและมีประโยชน์	กองการศึกษาฯ
๒	อาหารกลางวัน	เพื่อสนับสนุนอาหารกลางวันให้เด็กในสถานศึกษาทุกแห่งในเขตพื้นที่	เด็กใน ร.ร. ๓๘๐ คนจำนวน ๒๐๐ วัน ในอัตราคนละ ๒๐ บาท	๑,๕๖๐,๐๐๐	๑,๕๖๐,๐๐๐	๑,๕๖๐,๐๐๐	๑,๕๖๐,๐๐๐	๑,๕๖๐,๐๐๐	เด็กนักเรียนร้อยละ๙๐ มีโภชนาการที่ครบถ้วนเหมาะสมกับช่วงอายุ มีพัฒนาการที่สมวัย	เด็กได้รับสารอาหารครบถ้วนและมีประโยชน์	กองการศึกษาฯ
๓	แข่งขันกีฬา เสริมสร้างพัฒนาการสานสัมพันธ์ครอบครัว	เพื่อจัดการแข่งขันกีฬา เสริมสร้างให้เด็กก่อนวัยเรียนมีพัฒนาการที่เหมาะสม	เด็กก่อนวัยเรียนใน ศพด. อบต.ช่องไม้แก้ว จำนวน ๗๘ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	เด็กก่อนวัยเรียนเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ร้อยละ ๘๐	เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสม/ครอบครัวมีความอบอุ่น	กองการศึกษาฯ
๔	ส่งเสริมกิจกรรมของ ศพด. อบต.ช่องไม้แก้ว	เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมของ ศพด. อบต.ช่องไม้แก้ว	ศพด.อบต.ช่องไม้แก้วจำนวน ๑ แห่ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	คุณภาพการศึกษามีการพัฒนาและมีศักยภาพมากขึ้นร้อยละ ๗๐		กองการศึกษาฯ
๕	วันเด็กแห่งชาติ	เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการที่เหมาะสม/ส่งเสริมการกล้าแสดงออกของเด็ก	เด็ก/เยาวชนในเขตพื้นที่/บริเวณใกล้เคียงจำนวน ๖๕๐ คน	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	เด็กและเยาวชนเข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐	เด็กและเยาวชนมีพัฒนาการเหมาะสม/มีความกล้าแสดงออก	กองการศึกษาฯ

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๖	สนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหาร สถานศึกษา	เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัด การศึกษาสำหรับ ศพด	เงินอุดหนุนค่าอาหารกลางวัน ๘๐ คนๆละ ๒๐ บาท จำนวน ๒๔๕ วัน เป็นเงิน๓๙๒,๐๐๐ เงินอุดหนุนค่าจัดการเรียน การสอนของ ศพด. ๘๐ คนๆ ละ ๑,๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๓๖,๐๐๐ บาท เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการ จัดการศึกษาของ ศพด. สำหรับเด็กปฐมวัย ๓ - ๕ ปี จำนวน ๖๕ คนๆ ละ ๑,๑๓๐ เป็นเงิน ๗๓,๔๕๐ บาท	๕๖๕,๒๐๐	๖๐๑,๔๕๐	๖๐๑,๔๕๐	๖๐๑,๔๕๐	๖๐๑,๔๕๐	สถานศึกษามีคุณภาพ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐	เด็กก่อนวันเรียนมี พัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย และได้รับการส่งเสริมทาง- การศึกษาอย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ
๗	ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	เพื่อส่งเสริมการศึกษาให้มีการ เรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่เด็ก/ เยาวชน/ประชาชน	ปีละ ๑ ครั้ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๗๐	เด็ก/เยาวชน/ประชาชน มีความรู้/ปรับใช้ในการ ดำรงชีวิตได้	กองการศึกษาฯ
๘	ศึกษาดูงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต้นแบบ	เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร ศพด. มีความรู้และทราบถึงบทบาท หน้าที่ของตนเอง	คณะกรรมการ ศพด./ครู/ ผู้ดูแลเด็ก ของ ศพด. อบต. ช่องไม้แก้ว จำนวน ๑๒ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐	เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของ ตนเองและ ศพด. ได้รับ การพัฒนาให้มีคุณภาพ	กองการศึกษาฯ

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๙	อนามัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ช่องไม้แก้ว	เพื่อจัดโครงการอนามัยในศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ช่องไม้แก้ว ส่งเสริมและปลูกฝังสุขนิสัยที่ดี ให้กับเด็ก	เด็กก่อนวัยเรียนใน ศพด. อบต.ช่องไม้แก้ว จำนวน ๗๐ คน	-	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	เด็กก่อนวัยเรียนเข้าร่วม โครงการร้อยละ ๘๐	เด็กก่อนวัยเรียนใน ศพด. มีสุขนิสัยที่ดีขึ้น	กองการศึกษาฯ
๑๐	เรียนรู้นอกห้องเรียน	เพื่อจัดโครงการเรียนรู้นอก ห้องเรียน ส่งเสริมให้เด็กได้ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง	เด็กก่อนวัยเรียนใน ศพด. อบต.ช่องไม้แก้ว จำนวน ๗๐ คน	-	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	เด็กก่อนวัยเรียนเข้าร่วม โครงการร้อยละ ๘๐	เด็กก่อนวัยเรียนใน ศพด. ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ จริงเพิ่มมากขึ้น	กองการศึกษาฯ
๑๑	เด็กไทยยิ้มง่าย ไหว้สวย	เพื่อจัดโครงการเด็กไทยยิ้มง่าย ไหว้สวย รู้จักมารยาทไทย	เด็กก่อนวัยเรียนใน ศพด. อบต.ช่องไม้แก้ว จำนวน ๗๐ คน	-	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	เด็กก่อนวัยเรียนเข้าร่วม โครงการร้อยละ ๘๐	เด็กก่อนวัยเรียนใน ศพด. มีมารยาทที่ดียิ่ง	กองการศึกษาฯ
๑๒	กิจกรรมวันสำคัญ	เพื่อจัดโครงการการวันพ่อ/ วันเฉลิมพระชนมพรรษาในหลวง/ ราชินี และพระบรมราชชนนีฯ	ผู้ปกครอง/เด็กก่อนวัยเรียน/ ครู ใน ศพด. จำนวน ๘๐ คน	-	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐	ส่งเสริมสถาบันครอบครัว และได้ถวายเป็นความจงรัก ภักดีต่อสถาบัน- พระมหากษัตริย์	กองการศึกษาฯ
รวม		๑๒ โครงการ		๓,๒๑๙,๘๒๕	๓,๓๓๒,๐๖๔	๓,๓๓๒,๐๖๔	๓,๓๓๒,๐๖๔	๓,๓๓๒,๐๖๔			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกู่ตะเภา จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การบริหารจัดการและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืน
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๕ การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

๔.๒ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ท้องถิ่นไทย รวมใจภักดิ์ รักษ์พื้นที่สีเขียว/ป่าชุมชน/ปลูกและบำรุงรักษาป่าและต้นไม้	เพื่อปลูกป่า ปลูกต้นไม้ในเขตชุมชน จัดหาพันธุ์กล้าไม้ ดูแล/ต้นไม้สองข้างถนน รวมทั้งสร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วมของประชาชน	ป่าชุมชน/ป่าเศรษฐกิจ/ป่าสงวน ในเขตพื้นที่ ปิละ ๒ แห่ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น	สำนักงานปลัด
๒	อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/	เพื่อจัดตั้งกองทุนต้นไม้/อนุรักษ์และพัฒนาดิน น้ำ ป่า/ปลอปลาในแหล่งน้ำ/ปลูกหญ้าแฝก/จัดโครงการปลูกจิตสำนึก	ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘ ปิละ๑ โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่	สำนักงานปลัด
๓	จัดทำแนวเขตป่า/ป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน	เพื่ออนุรักษ์ รักษาป่าไม่ให้คงอยู่/ท้องถิ่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วม	ป่าไม้ในเขตพื้นที่ ปิละ๑แห่ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ป้องกันปัญหาบุกรุกป่าไฟป่า/หมอกควันได้ร้อยละ ๖๐	ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่	สำนักงานปลัด
๔	ป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะ/น้ำเสีย	เพื่อจัดทำแผนการจัดการขยะ/น้ำเสีย/จัดตั้งธนาคารขยะ/โครงการBig Cleaning Day	ปิละ ๑ โครงการ/กิจกรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลงร้อยละ ๖๐	ป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะ/น้ำเสียในพื้นที่	สำนักงานปลัด

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกู่ตะเภา จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการเชิงบูรณาการฯ
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๗ การบริหารจัดการ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการบริการประชาชน
๕.๑ แผนงานการบริหารทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	เพิ่มช่องทาง/ระบบการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารของประชาชน	เพื่อเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารให้แก่ประชาชน ให้สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน อาทิ พัฒนา- ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร/ขยายเขต- หรือซ่อมแซมหอกระจายข่าว/ เสียงตามสาย-ไร้สาย/ที่อ่าน- หนังสือพิมพ์/บอร์ดประชา- สัมพันธ์/ปรับปรุงศูนย์หมู่บ้าน/ อินเทอร์เน็ตตำบลเป็นต้น	ที่ทำการอบต./ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘ ปีละ ๑ แห่ง	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีส่วนร่วม รับรู้ข้อมูลข่าว สารและการดำเนิน งานขององค์กรใน ทุกกระบวนการ ร้อยละ ๗๐	ประชาชนมีช่องทางรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร ผลการดำเนิน งานของหน่วยงานภาครัฐได้ สะดวก รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น	สำนักงานปลัด
๒	จัดการเลือกตั้งท้องถิ่น/ ส่งเสริมประชาธิปไตย	เพื่อจัดการเลือกตั้งผู้บริหาร ท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น/ จัดอบรมพัฒนา ศักยภาพผู้นำ/ พัฒนาประชาธิปไตยภาค พลเมือง	ในเขตพื้นที่ตำบลช่องไม้แก้ว ปีละ ๑ ครั้ง	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละของผู้มีสิทธิ เลือกตั้งที่มาใช้สิทธิ	การเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นไปด้วย ความเรียบร้อย/ประชาชน ผู้นำรู้ถึงการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย	สำนักงานปลัด
๓	จัดกิจกรรมวันท้องถิ่นไทย	เพื่อจัดกิจกรรมวันท้องถิ่นไทย จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ วันที่ ๑๘ มีนาคม	ปีละ ๑ ครั้ง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๕	คนท้องถิ่น/ประชาชนได้รู้สึก ถึงการก่อตั้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	สำนักงานปลัด

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการบริการประชาชน

๕.๑ แผนงานการบริหารทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔	จัดทำข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย,ภาษีโรงเรือนฯ, ภาษีบำรุงท้องที่ ให้มีความถูกต้อง ครบถ้วน	ผู้อยู่ในข่ายต้องชำระภาษี-ป้าย,ภาษีโรงเรือนฯและภาษีบำรุงท้องที่ทุกคน ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐	ความคืบหน้าของการจัดทำแผนที่ภาษีฯเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐	อบต.มีฐานข้อมูลที่ต้องแม่นยำสำหรับการจัดเก็บภาษี	กองคลัง/ กองช่าง
๕	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและบริการจัดเก็บภาษีนอกสถานที่	เพื่อออกให้บริการจัดเก็บภาษีฯนอกสถานที่/เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของ อบต.	ผู้อยู่ในข่ายต้องชำระภาษี-ป้าย,ภาษีโรงเรือนฯและภาษีบำรุงท้องที่ หมู่ที่ ๑-๘	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จัดเก็บภาษีได้ร้อยละ๘๐	อบต.มีรายได้เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณที่ผ่านมา	กองคลัง
๖	จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น/ การติดตามประเมินผลแผนฯ	เพื่อจัดประชาคมหมู่บ้าน/ตำบล การประชุมคณะกรรมการต่าง/ การปฏิบัติ การติดตาม ประเมินผลส่งเสริมให้ประชาชน ร่วมในการจัดทำ/ติดตามแผน- พัฒนาท้องถิ่น	จัดเวทีประชาคมระดับ หมู่บ้าน ๑-๘ /ระดับตำบล ณ ที่ทำการอบต./	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ประชาชนมีส่วนร่วม ในการวางแผน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ รวม- ปฏิบัติการ ร่วมรับ ผลประโยชน์ และ ร่วมติดตามประเมิน ผลไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐	อบต.มีแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นการกำหนดโครงการ ด้านการพัฒนาด้านต่าง ๆ	สำนักงานปลัด
๗	สนับสนุนการจัดทำ/ทบทวน แผนชุมชน	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาของ หมู่บ้าน/ชุมชน	แผนชุมชน หมู่ที่ ๑-๘	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	ประชาชนมีส่วนร่วม ร่วมรับรู้ข้อมูลข่าว สารและการดำเนิน งานขององค์กรใน ทุกกระบวนการ	ประชาชนมีช่องทางรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร ผลการดำเนิน งานของหน่วยงานภาครัฐได้ สะดวก รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น	สำนักงานปลัด

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการบริการประชาชน

๕.๑ แผนงานการบริหารทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๘	พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น	เพื่อจัดอบรม/ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม/ทุนการศึกษา/ศึกษาดูงาน ฯลฯ	ผู้บริหาร, สมาชิกสภา, พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง จำนวน ๖๐ คน	-	๕๐๐,๐๐๐	-	๕๐๐,๐๐๐	-	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐	บุคลากรสังกัด อบต. มีศักยภาพที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	สำนักงานปลัด
๙	โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรม	เพื่อจัดอบรม เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศีลธรรม	ผู้บริหาร, สมาชิกสภา, พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง จำนวน ๖๐ คน	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐	มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องศีลธรรมและจริยธรรมมากขึ้น สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและการอยู่ร่วมกัน	สำนักงานปลัด
๑๐	โครงการฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน	เพื่อจัดโครงการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบภายใน	พนักงานและพนักงานจ้างในสังกัด อบต.ช่องไม้แก้ว จำนวน ๓๕ คน ปีละ ๑ โครงการ	-	-	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐	บุคลากรสังกัด อบต. มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น	สำนักงานปลัด
๑๑	โครงการฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน	เพื่อจัดโครงการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย	คณะผู้บริหาร/ส.อบต./พนักงาน และพนักงานจ้างในสังกัด อบต.ช่องไม้แก้ว จำนวน ๕๐ คน	-	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐	คณะผู้บริหาร/ส.อบต./พนักงาน และพนักงานจ้างมีความรู้ทางด้านกฎหมาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานได้มากยิ่งขึ้น	สำนักงานปลัด
รวม		๑๑ โครงการ		๗๙๕,๐๐๐	๑,๓๔๕,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	๑,๔๒๕,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

- ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับภูมิภาค
- ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ พัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร
- ๖.๑ แผนงานการบริหารทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไส้เดือน	เพื่อจัดโครงการส่งเสริมการเลี้ยงไส้เดือนให้ประชาชนใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่า เพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน	ประชาชนในตำบล-ช่องไม้แก้ว จำนวน ๔๐ คน หมู่ที่ ๑ - ๘	-	-	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๗๐	ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	สำนักงานปลัด
รวม		๑ โครงการ		-	-	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
สำหรับ โครงการที่เกิณศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับภูมิภาค

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ						ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)		
๑	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต-เสริมเหล็ก สายหนองจิก-วังปลา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมู่ที่ ๕ บูรณะผิวทางจาก ถนนแคบซึลเป็นถนน คสล. พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ระยะทาง ปีละ ๔๒๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๑,๕๕๔,๐๐๐	๑,๕๕๔,๐๐๐	๑,๕๕๔,๐๐๐	๑,๕๕๔,๐๐๐	๑,๕๕๔,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.
๒	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายยุทธศาสตร์ (ควนแคง)	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมู่ที่ ๑ - ๒ ระยะทางปีละ ๗๒๐ ม. กว้าง ๕ ม (ตามแบบที่กำหนด)	๒,๖๐๕,๕๔๐	๒,๖๐๕,๕๔๐	๒,๖๐๕,๕๔๐	๒,๖๐๕,๕๔๐	๒,๖๐๕,๕๔๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.
๓	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายยูงทอง - ๑	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมู่ที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ระยะทางปีละ ๒๓๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ระยะทางปีละ ๒๕๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๕ ระยะทาง๒๕๖ ม. กว้าง ๕ ม.(ตามแบบที่กำหนด)	๘๕๑,๐๐๐	๘๕๑,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	๙๔๗,๒๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายวังปลา - สามแยกจำปา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมู่ที่ ๕ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ระยะทางปีละ ๓๕๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ระยะทางปีละ ๔๕๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๕ ระยะทาง ๔๕๕ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๑,๒๙๕,๐๐๐	๑,๒๙๕,๐๐๐	๑,๖๖๕,๐๐๐	๑,๖๖๕,๐๐๐	๑,๖๘๓,๕๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.
๕	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายห้วยต้นเรียน หมู่ที่ ๖	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมู่ที่ ๖ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๓ ระยะทางปีละ ๑๕๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๖๕ ระยะทาง ปีละ ๑๖๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๕๕,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	๕๙๒,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.
๖	บูรณะผิวทางเป็นถนนคอนกรีต- เสริมเหล็ก สายหนองจิก-วังปลา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมู่ที่ ๑ พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๔ ระยะทางปีละ ๑๒๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๕ ระยะทาง๑๓๐ ม. กว้าง ๕ ม.(ตามแบบที่กำหนด)	-	๔๔๐,๐๐๐	๔๔๔,๐๐๐	๔๔๔,๐๐๐	๔๘๑,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.
๗	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายทางด่าน - ท่าศาลา	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมู่ที่ ๓ ระยะทางปีละ ๑๙๐ ม. กว้าง ๕ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๗๐๓,๐๐๐	๗๐๓,๐๐๐	๗๐๓,๐๐๐	๗๐๓,๐๐๐	๗๐๓,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.
๘	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายคลองโชน ๑	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมู่ที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ระยะทางปีละ ๒๐๐ ม. พ.ศ.๒๕๖๕ ระยะทาง ๒๒๑ ม. กว้าง๕ม. (ตามแบบที่กำหนด)	๗๔๐,๐๐๐	๗๔๐,๐๐๐	๗๔๐,๐๐๐	๗๔๐,๐๐๐	๘๑๗,๗๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๙	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายมุสดี - ท่าเรือจ้าง	เพื่อจ้างเหมาก่อสร้างถนนให้ การคมนาคม/ขนส่งสะดวก ปลอดภัย	หมูที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ ระยะทางปีละ ๒๕๐ ม. (ตามแบบที่กำหนด)	-	๙๒๕,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	๙๒๕,๐๐๐	ครัวเรือนร้อยละ ๗๐ มีการคมนาคมสะดวก มากขึ้น	การคมนาคม/ขนส่ง มีความสะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง อบจ.

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลช่องไม้แก้ว

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	
					(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	
๑	งานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน เครื่องปรับอากาศ	แบบแยกส่วน แบบตั้งพื้นหรือแบบแขวน ขนาด ๑๕,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	๒๕,๙๐๐	-	-	กองช่าง
๒	งานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง รถยนต์ส่วนบุคคล	รถบรรทุก(ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ปริมาตรกระบะบอกลูบ ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ขับเคลื่อน ๔ ล้อ แบบ ดับเบิ้ลแคบ จำนวน ๑ คัน	-	-	๑,๐๒๕,๐๐๐	-	-	กองช่าง
รวม		๒ รายการ			-	-	๑,๐๕๐,๙๐๐	-	-	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์ การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์ การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น เสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา (ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น) การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบล ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพ โดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมโดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในองค์การบริหารส่วนตำบล งบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) องค์การบริหารส่วนตำบล ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่